

BROJ 523

IZDAJE
POLTIKIN
ZABAVNIK

Mikijev ZABAVNIK

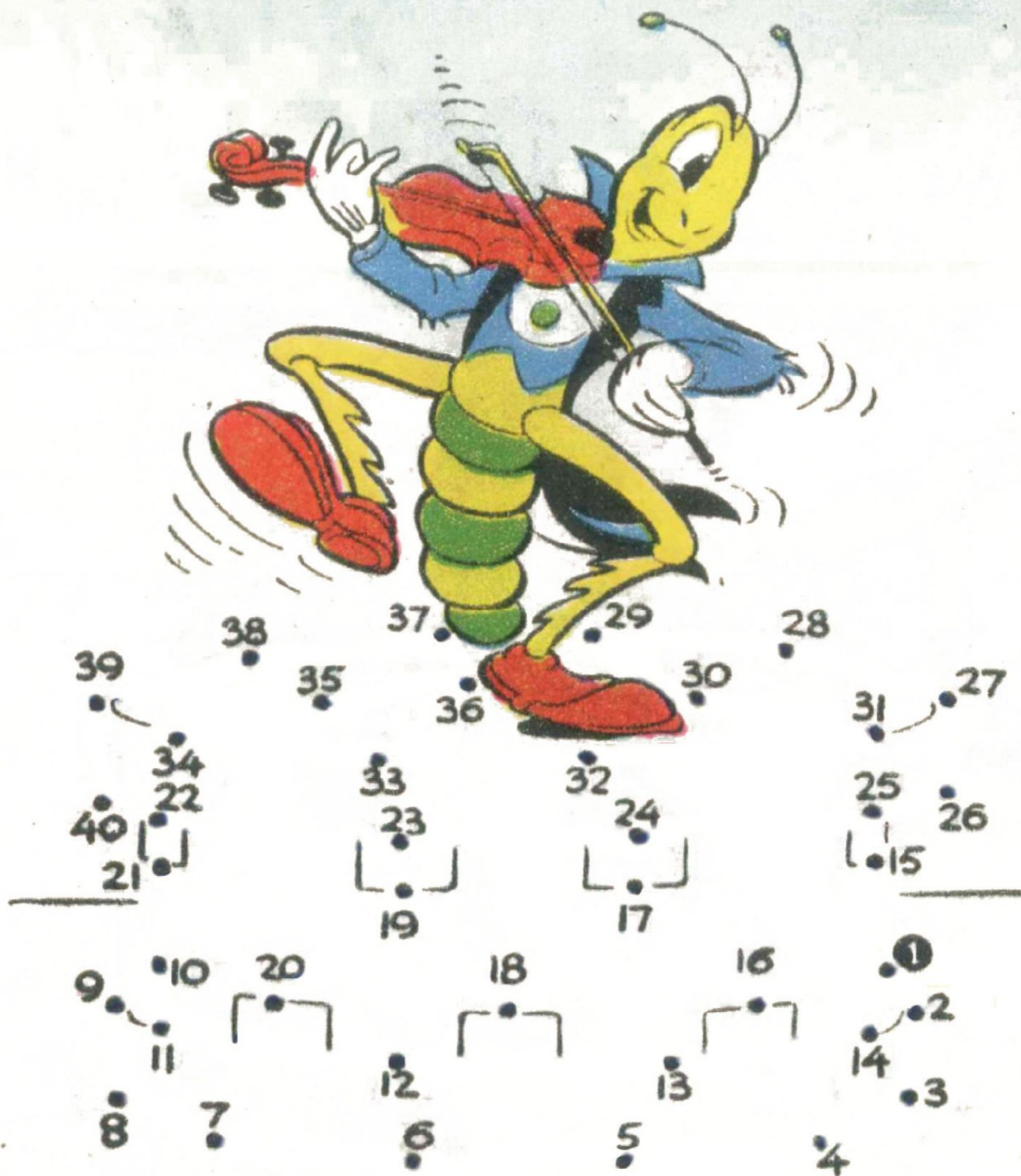
22. X 1984 ● IZLAZI PONEDJELJKOM ● GODINA XI ● CIJENA 30 DIN.

Hej, Lampi, nije ti
ovo snijeg, nego...
Uostalom, pročitaj
na strani 38!

TOČKA, TOČKA, TOČKICA...

PO ČEMU IGRA CVRLE?

Izdaje i tiska NO „Politika“ – kao posebno izdanje OOUR izdanja za mlade „Politikin zabavnik“, Makedonska 29, 11001 Beograd. Direktor NO „Politika“ Dragan Marković, rukovodilac OOUR izdanja za mlade RAdomir Šoškić (v.d.), glavni i odgovorni urednik Vlada Bulatović Vib (v.d.), odgovorni urednik Mirjana Marinković, likovno-grafički urednik Vojislav Stamenović, tehnički urednik Goren Vojnović.

PRETPLATA ZA NAŠU ZEMLJU: tromesečna 330,00 din., polugodišnja 660,00 din., godišnja 1.320,00 din., PRETPLATA ZA INOZEMSTVO: tromesečna 660,00 din., polugodišnja 1.320,00 din., godišnja 2.640,00 din. Pretplata se vrši na žiro-račun broj 60801-601-29728 uz obaveznu naznaku NO „POLITIKA“ OOUR „Prodaja“ – pretplata na list „MIKJEV ZABAVNIK“. PRETPLATA ZA INOZEMSTVO U STRANOJ VALUTI – godišnja: SAD \$ 21.-, SR Njemačka DM 67.-, Švedske Skr. 169.-, Francuska Ffr. 174.-, Švicarska Šfr. 46 – Uplate iz inozemstva sieti na devizni račun NO „POLITIKA“ kod „Invest banke“ – Beograd, na račun broj: 60811-620-63-257300-00054 sa obaveznom naznakom: PRETPLATA na list „MIKJEV ZABAVNIK“. Poštanski pretinac 124. Telefoni: centrala 324-191 i 325-761, redakcija 324-471. Rukopisi, fotografije i crteži se ne vraćaju. Oglasne agencije: Makedonska 35/1, tel. 322-711. Na temelju mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SR Srbije 413-524/74-02 od 15. 10. 1974.

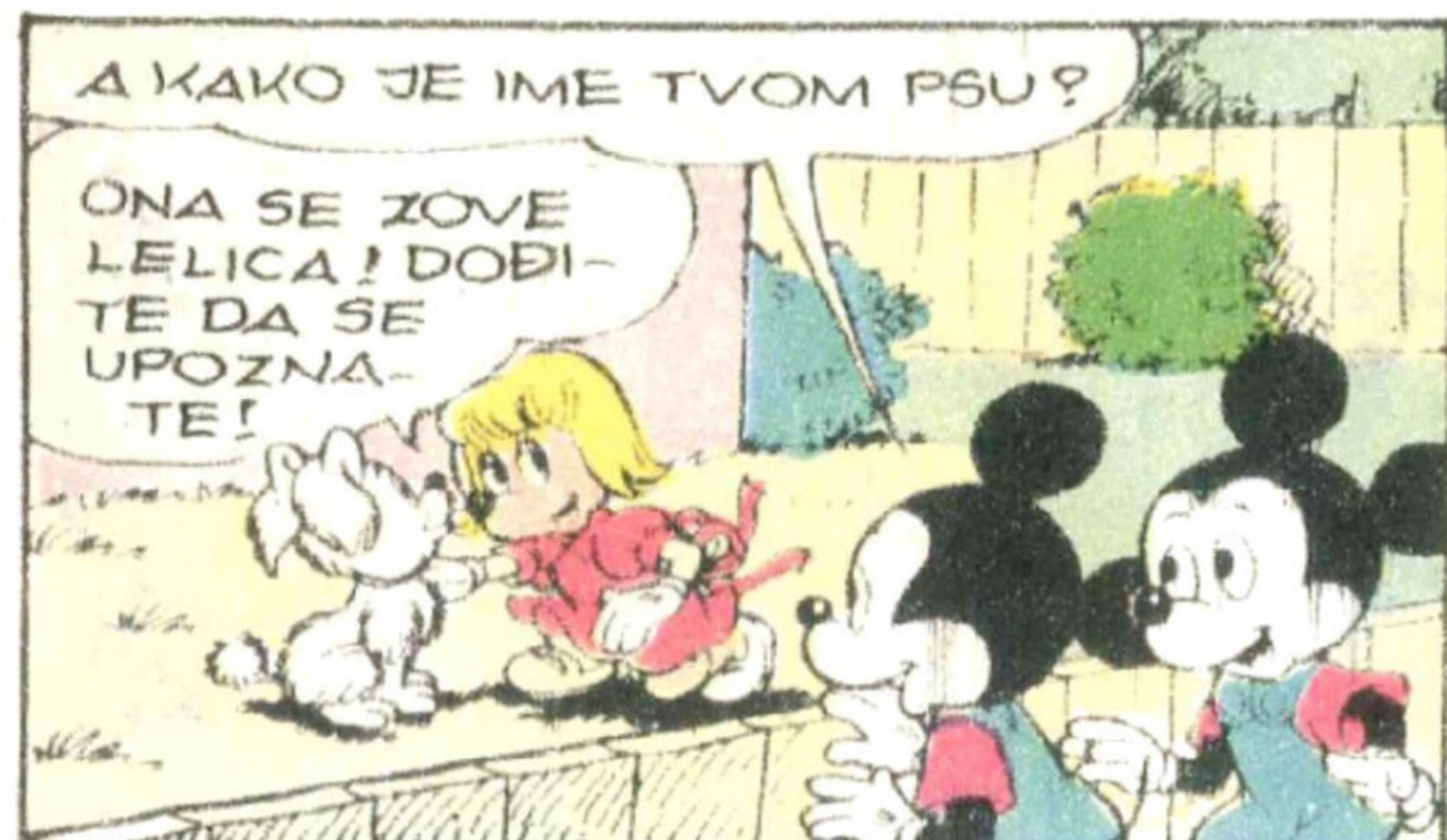
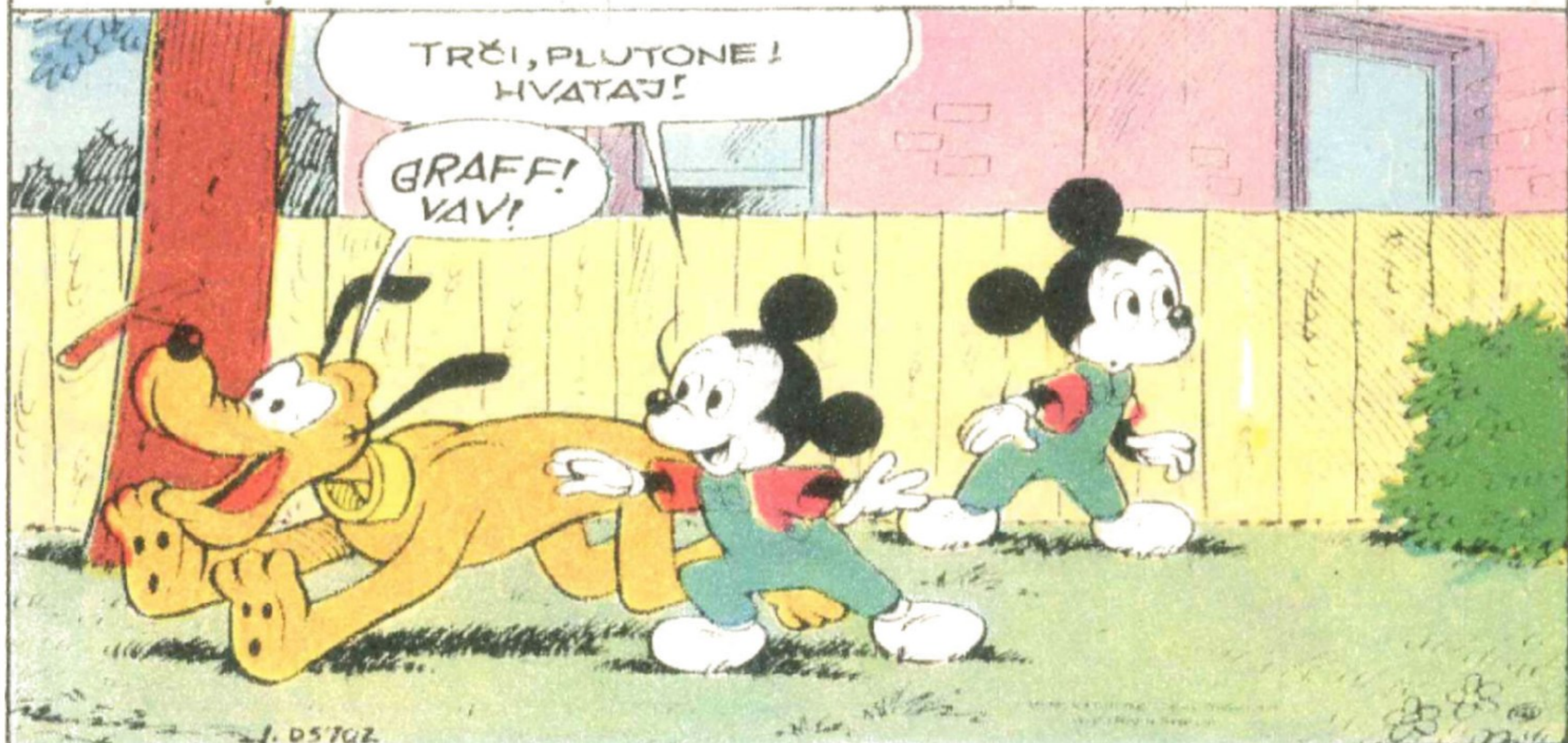
ne podliježe porezu na promet.

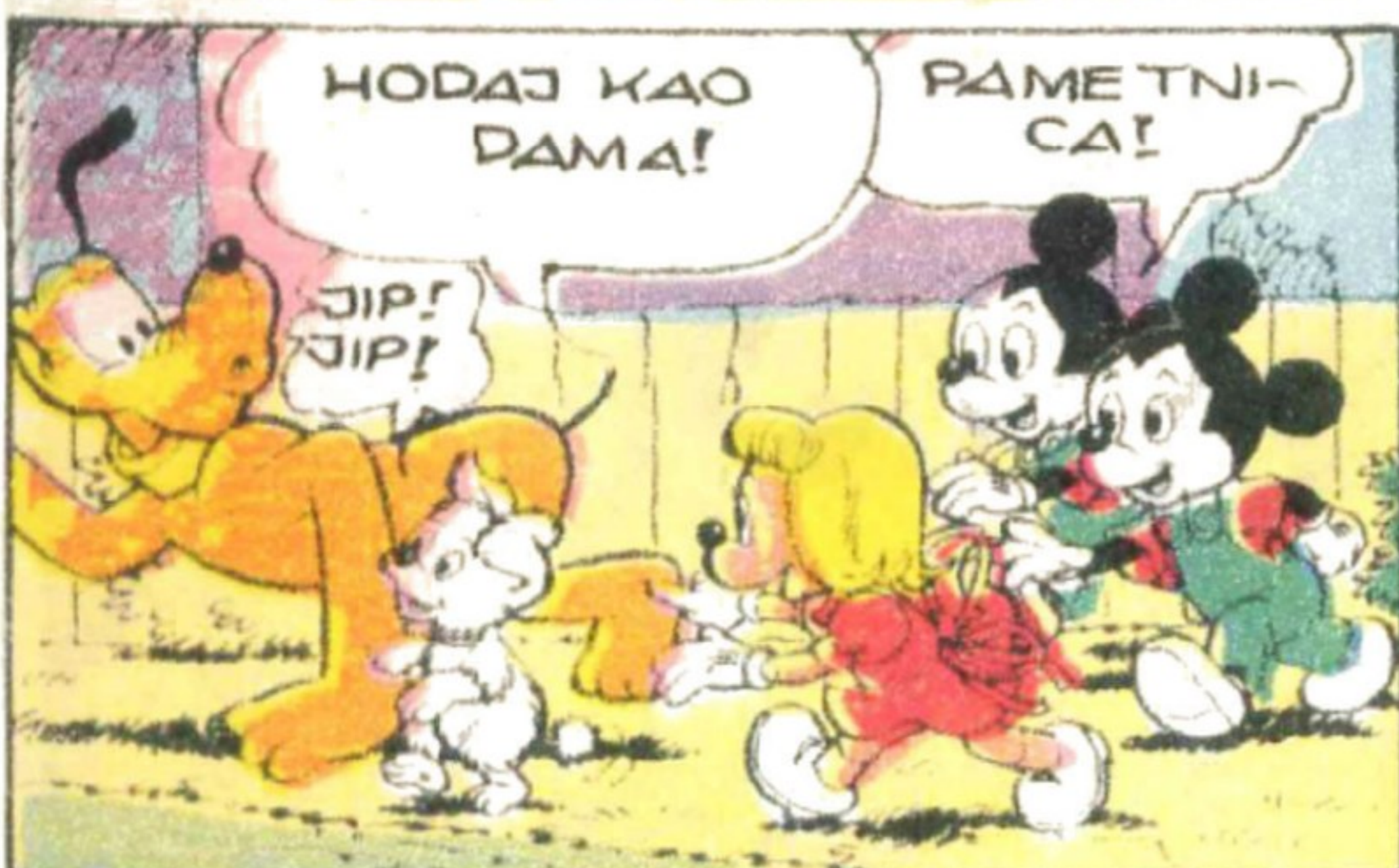
Cijena jednog primjerka 30 dinara.

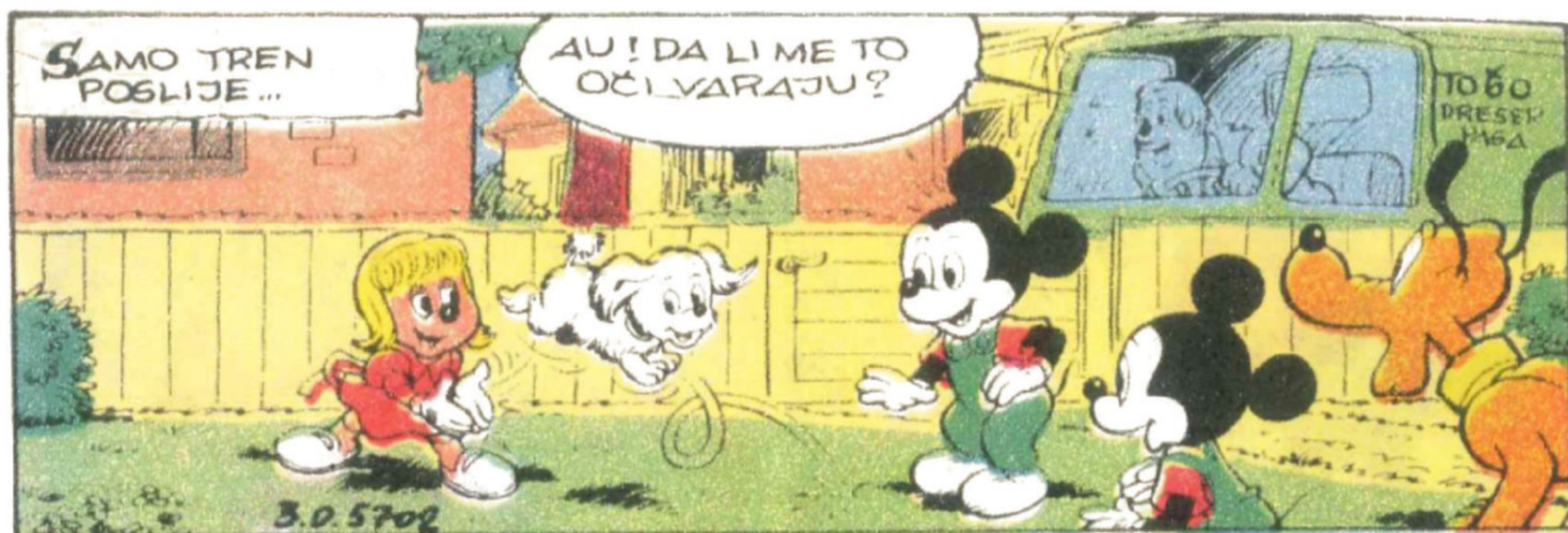
(C) Walt Disney Production

MIKI:

PAMETAN I BEZ DRESURE

SAMO TREN
POSLIJE...

AU! DA LI ME TO
OČI VARAJU?

TOŠO
DRESER
PASA

B.O. 5702

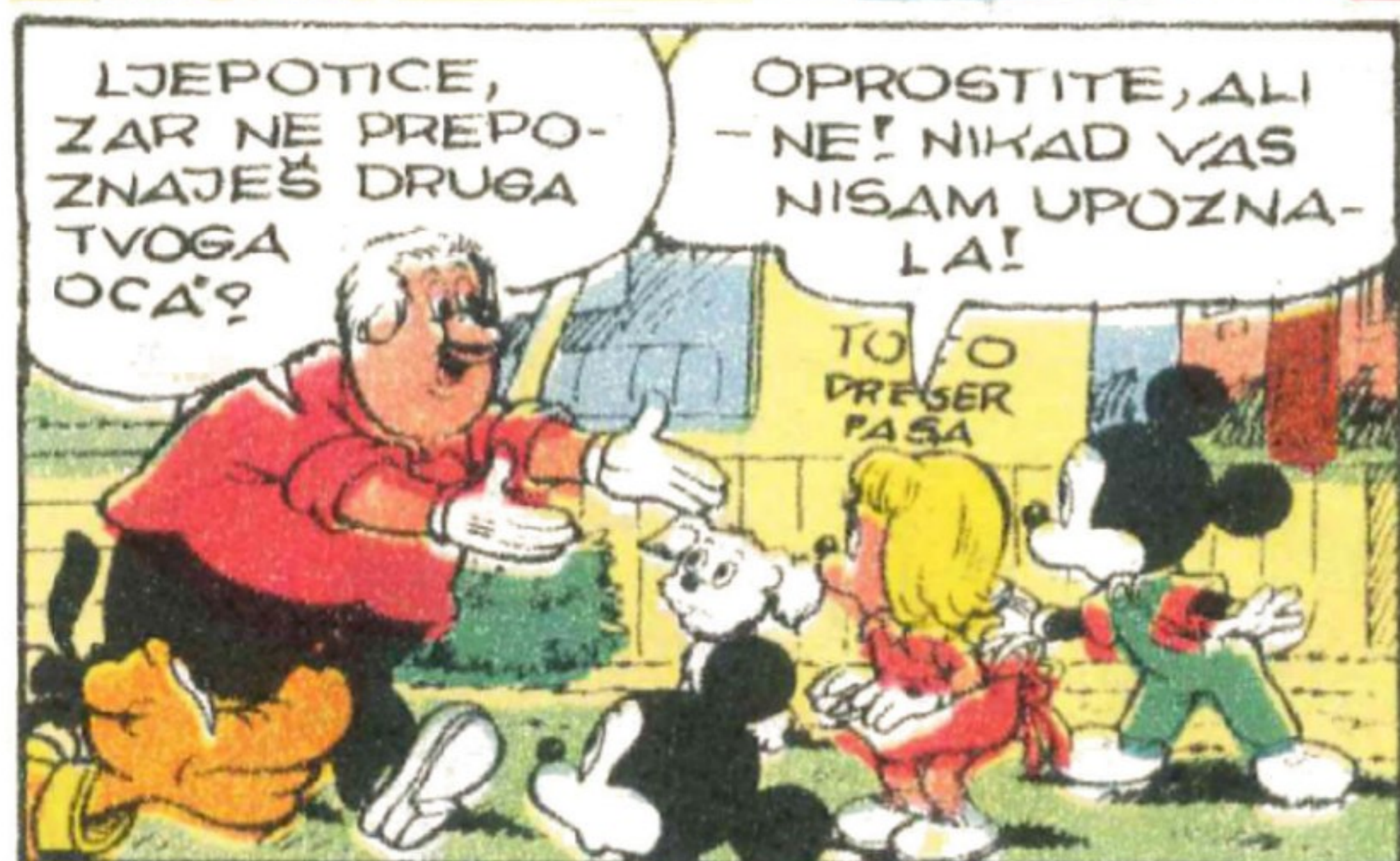
A, ŠTO
KAŽE-
TE?

ZAISTA NEVJE-
ROJATNO!
PLUTON TO
NIKAD NE
BI IZ-
VEO!

MOGAO BI, TREBA
SAMO STRP-
LJENJA!

ZDRAVO,
DJEČICE!

LJEPOTICE,
ZAR NE PREPO-
ZNAJEŠ DRUGA
TVOGA
OCA?

OPROSTITE, ALI
-NE! NIKAD VAS
NISAM UPOZNA-
LA!

TOŠO
DRESER
PASA

NIJE NI VAŽNO! HTIO
SAM VAS SAMO PO-
ČASTITI!

EVO PARA, IDITE KUPITE
SEBI SLADOLED! JA ĆU
PRIČUVATI
PSE!

O, BAŠ STE
LJUBAZNI!

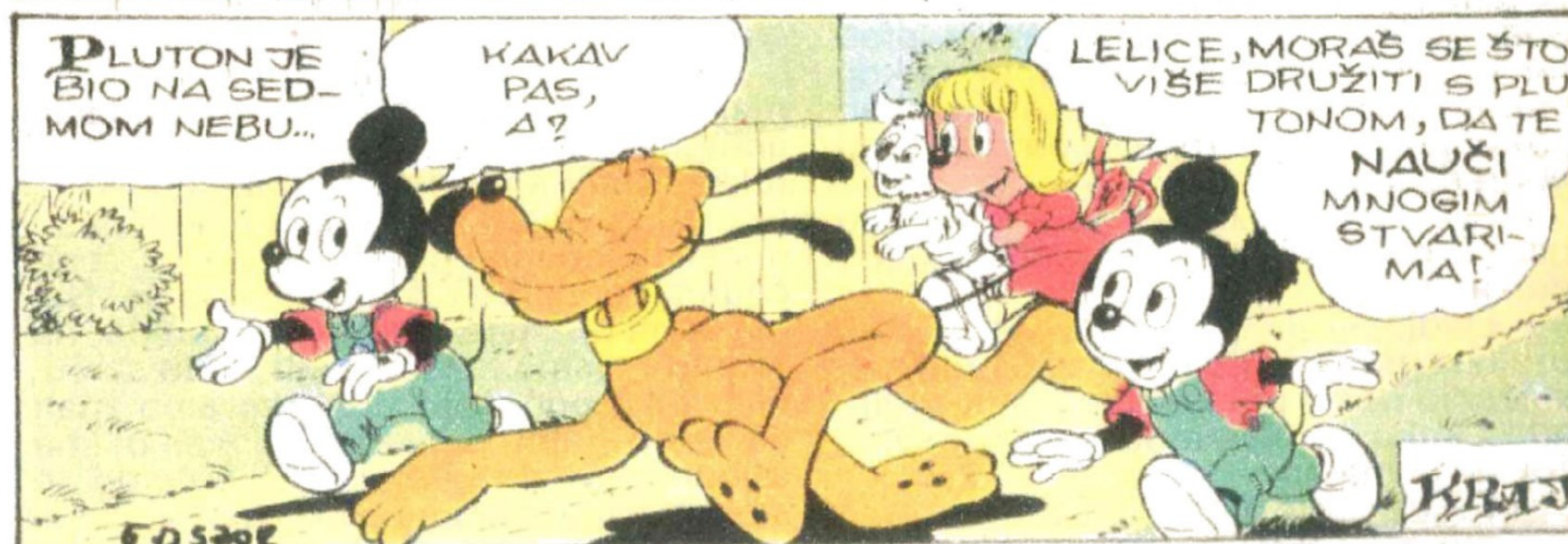
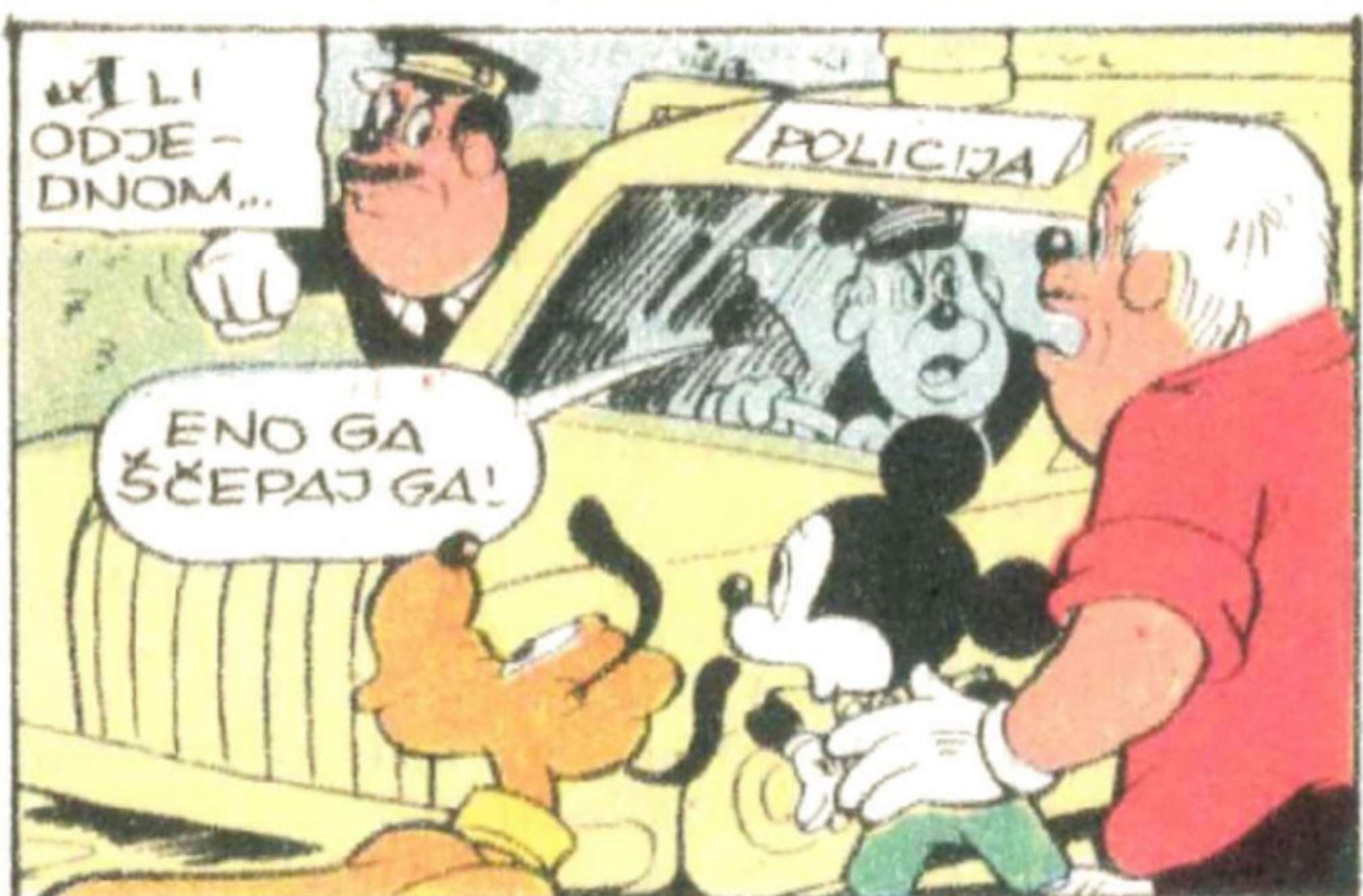
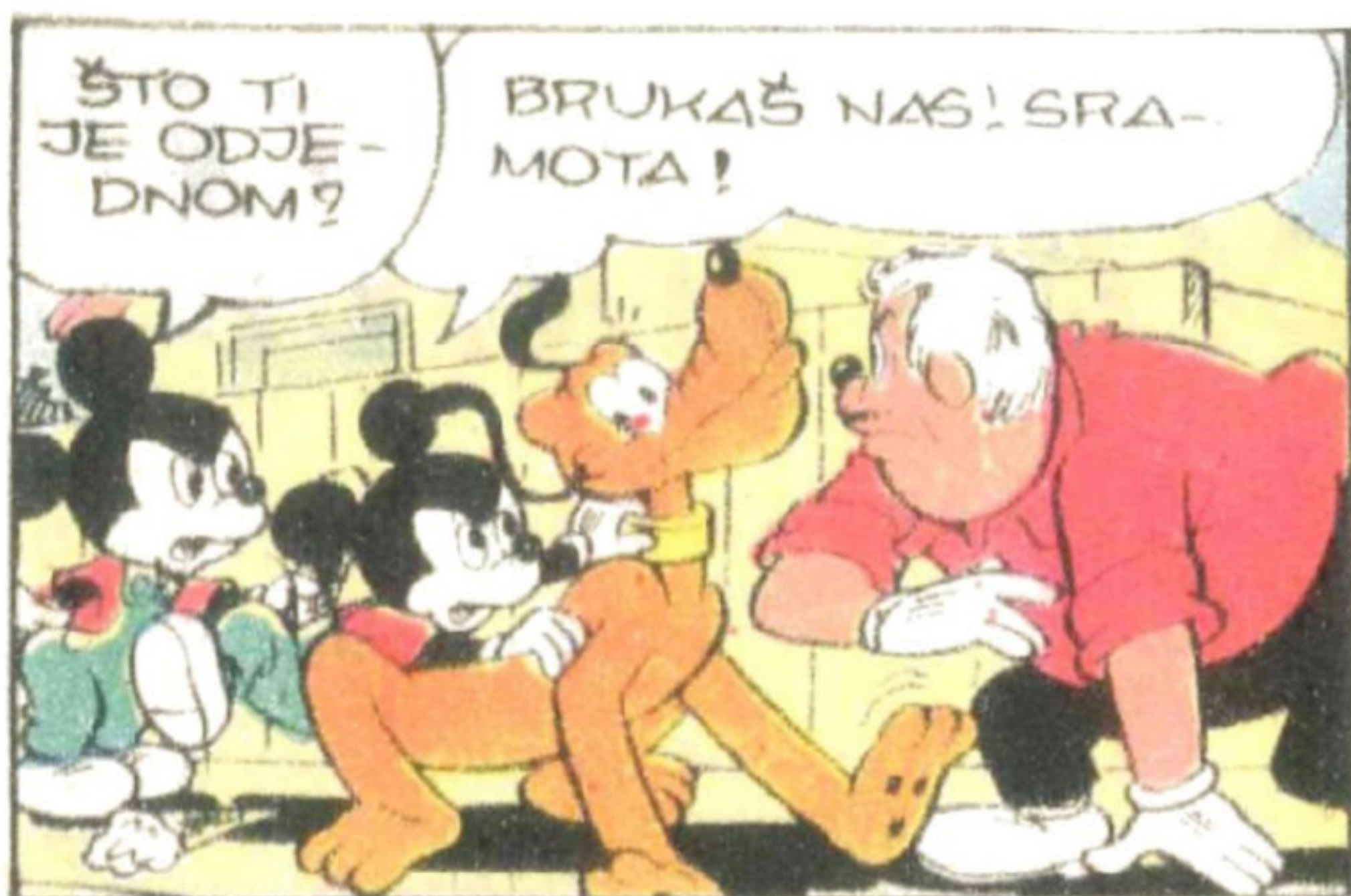

HVALA,
ČIKO!

HI, HI... ALI SAM IH
NASAMARIO! NIŠTA
NISU POSUMNJALI!

TOŠO
DRESER
PASA

Zašto nisam mali

Slijeve strane raskrsnice nalazila se velika poljana. Na njoj su se subotom okupljali dječaci, ali i stariji, da igraju nogometa. Prigodom svojih vježbi, vatrogasci su na njoj palili vatru, a potom dugim mlazevima pokazivali kako se pravilno gasi plamen.

— To je posve glupo — govorio je Vojislav, kad god bi ih vidio kako trče oko vatrogasnih kola i zavrću holendere za cisterne. — Što znači: kako se pravilno gasi vatra?! Ako se uspješno ugasi, za mene je svaki način pravilan. Zar to nije logično?

— Logično jest — odgovarao sam ali vatrogasci hoće da kažu kako često ljudi, u želji da ugase požar, zbog svoje nepažnje i neznanja mogu stradati.

— Ako bismo okrenuli stvar — uporno je nastavljao Vojislav — znači li to da oni koji ne znaju pravilno gasiti požar, ne trebaju to ni pokušavati?

— Takva pitanja poznata su u filozofiji, dragi moj, a u životu se najčešće koriste da izivciraju očeve.

Međutim, na poljani su najveća uzbuđenja doživljavana onih dana kada su na njoj razapinjane cirkuske šatre.

Jednog jutra, dok smo Vojislav i ja bili na našoj uobičajenoj šetnji, na poljani smo zatekli kućice na kotačima, čarobno obojene i postavljene uz tri ruba ledine. Na sredini slobodnoga prostora uzdizao se jarbol oko kojega je bila podignuta cirkuska šatra.

Vojislav je stajao i širom otvorenih očiju promatrao čaroliju pred sobom.

Gledajući ga, pitao sam se što se događa u njemu: da li raskoš boja pred nama on doživljava na isti način na koji sam ja nekada, vrlo davno, doživljavao okretanje Đerina vrtuljka na periferiji beogradskog Dorćola.

— Sve su ovo postavili samo za jednu noć — rekao je Vojislav više zaključno nego upitno.

— Ljudi koji žive na ovakav način, koji putuju iz grada u grad, a u svakome se zadržavaju samo po nekoliko dana, znaju kada i kako najbrže mogu obaviti svaki svoj dio posla.

— To je pravi cirkus, zar ne? — upitao

je Vojislav, dok su mu oči skakale s prikolice na prikolicu.

Zelevći da se poigra riječima, kazao sam:

— U svakom slučaju, ovdje će biti cirkus! — i pri tome sam mislio na sav onaj kaos koji će nastati uoči predstave: raznobojne žarulje, nadvikivanje klauna, koji pokušavaju privući pažnju prolaznika. Mislio sam na glazbu koja triješti, na prodavače sladoleda, raznobojnih kapa, osvježavajućih napitaka i šećerne pjene.

— Hoćemo li ići da vidimo predstavu? — upitao je Vojislav prelazeći preko moje igre riječi.

— Svakako! — odgovorio sam. — U cirkus svakako treba ići.

— Jesi li ti išao kada si bio mali?

— Išao sam kad god sam imao novca ili kada sam zaradio ulaznicu.

— Sam...?

— S drugovima — rekao sam. I tada sam se sjetio nečega što me je za trenutak vratilo u djetinjstvo. Bio je rat, a ipak je bilo vrtuljaka i cirkusa. Sjetio sam se malenoga vrtuljka, umornoga klauna, prašnjave ledine po kojoj je on vukao posustale noge u ogromnim cipelama i malene cirkusne šatre. Taj vrtuljak je bio najprimitivniji koji sam ikada vidio. Nije se pokretao pomoću struje, nego smo se mi, dječaci, penjali na njegov gornji dio i, gurajući paoke ogromnoga kotača, na kojem su visili lanci s konjićima, košarama i dugovratim labudovima, pokretali vrtuljak.

Znalo se: tko gura deset vožnji, besplatno gleda jednu predstavu.

Bili smo mali i polugladni, okretalo nam se u glavi od neprekidnog hodanja ukруг, ali smo uporno gurali paoke vrtuljka. Znali smo da ćemo nakon desetog kruga vidjeti mađioničara, kojem su ponekad ispadali predmeti iz ruku, zbog čega su odrasli zviždali i smijali se. Nama je on bio najčarobniji mađioničar na svijetu i nismo razumijevali zašto se odrasli tako ponašaju. Također smo znali da ćemo vidjeti dresera koji je sa psima izvodio nevjerovatne stvari; da ćemo se smijati dvojici klauna koji su se bejeso-

mučno šamarali, a pri tom se jedan od njih uvijek okretao prema nama, mališanima, i namigivao nam. Kao da ga nije boljelo! Znali smo...

— Ti me uopće ne slušaš? — dopro je do mene glas moga Vojislava.

— Oprosti — pokušao sam se opravdati.

— Gdje si bio.

— Ne razumijem — odgovorio sam, iako sam ga savršeno razumio.

— Daj, tata, mene ne možeš prevariti. Nisi bio ovdje. To sam ti lijepo vidio na licu — uporno je nastavljao Vojislav.

Da bih skrenuo razgovor, jer nisam volio pričati o tužnim stvarima svoga djetinjstva, pokazao sam prema plastičnom konju koji je stajao na samom ulazu u krug prikolica. Kada se u poseban otvor ubaci pet dinara, konjić se klatio naprijed-natrag, a mališani su zamišljali kako se nalaze u preriji i kako su pravi kauboji.

— Pogledaj — rekao sam — hoćeš li se malo klackati?

— Ja?! — Vojislav me je iznenađeno pogledao. — Sto tebi, tata, pada na pamet. To je za dečkiće. Ja više nisam mali!

— U pravu si — rekao sam — više nisi mali.

Na blagajni smo kupili karte za posli-

jepodneвно „svečano otvaranje“, kako nam je rekla blagajnica. A potom smo obišli cijelu poljanu, razgledajući kako se akrobati pripremaju za poslijepodnevenu predstavu.

— Priznaj da si maloprije pobjegao u djetinjstvo — iznenada je rekao moj Vojislav.

— Otkuda znaš? — upitao sam ga iznenađeno.

— Znam — odgovorio je. — Kada se dođe u neke godine, čovjek, jednostavno, neke stvari zna.

Dobro mi je bila poznata ta rečenica, jer sam je često govorio svojoj djeci kada bi me pitala otkuda znam ovo ili ono, kako znam nešto uraditi ili popraviti.

Ponovo smo došli do konjića na kojem se sada klackao neki mališan. Pogledao sam Vojislava. Oči su mu sijale. Znao sam koliko se želi popeti na „zelenka“, ali sam, također, znao da ga ništa na svijetu ne bi prisililo da sjedne na tu veliku igračku. Kao da je osjetio o čemu razmišljam, okrenuo se prema meni i rekao:

— Znaš, tata, ponekad mi je baš žao što više nisam mali.

U lipnju ove godine, Vojislav je napunio deset godina.

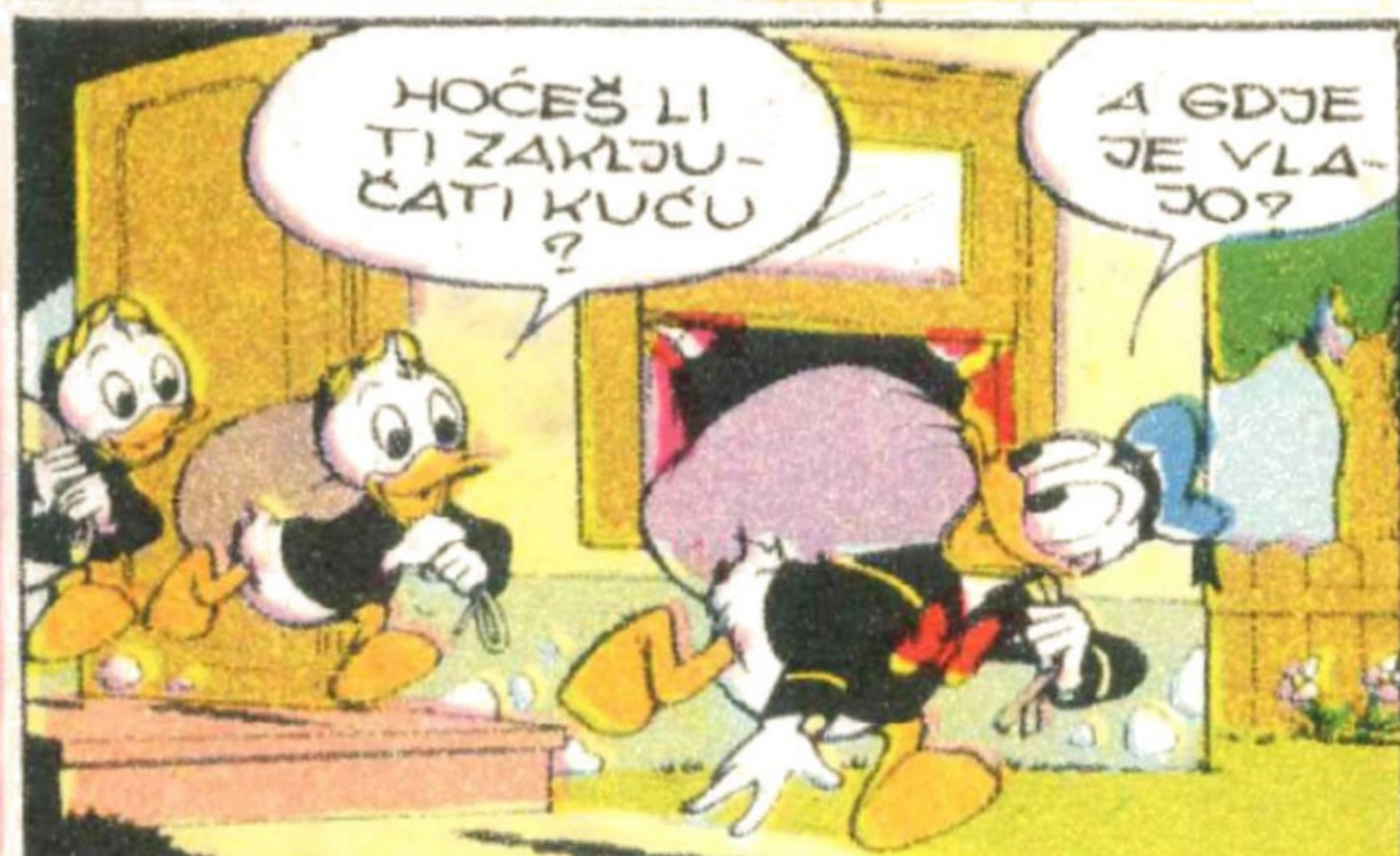
Veroslav Rancić

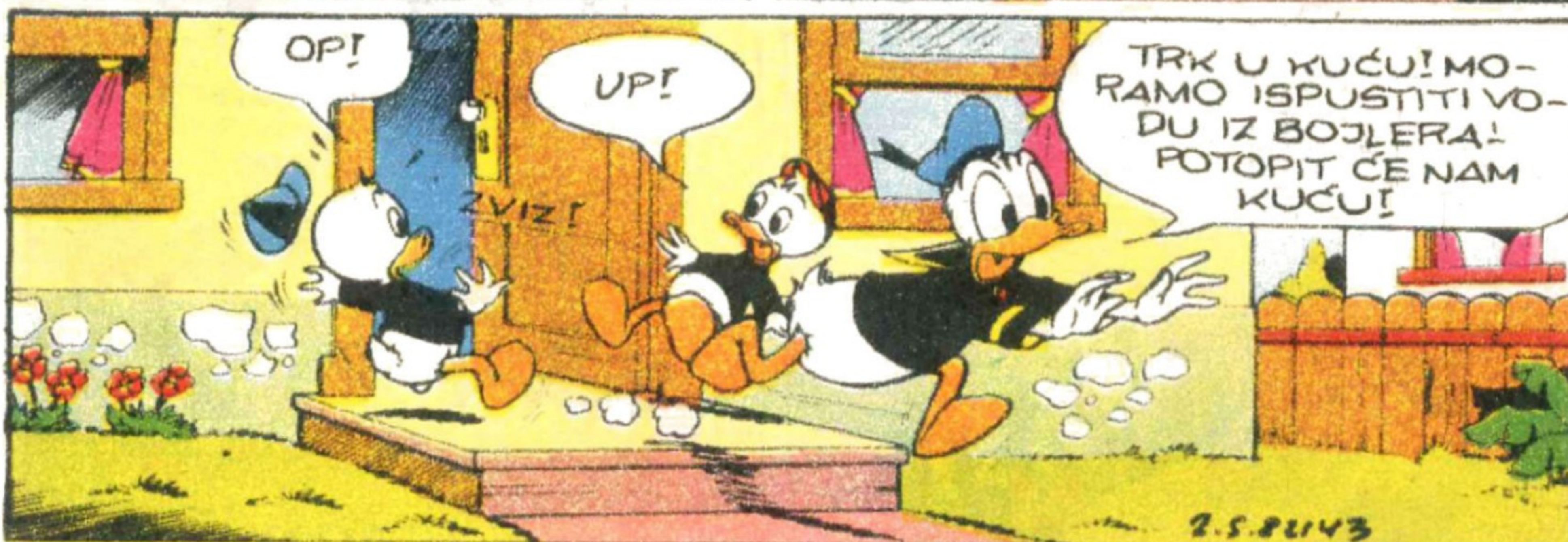

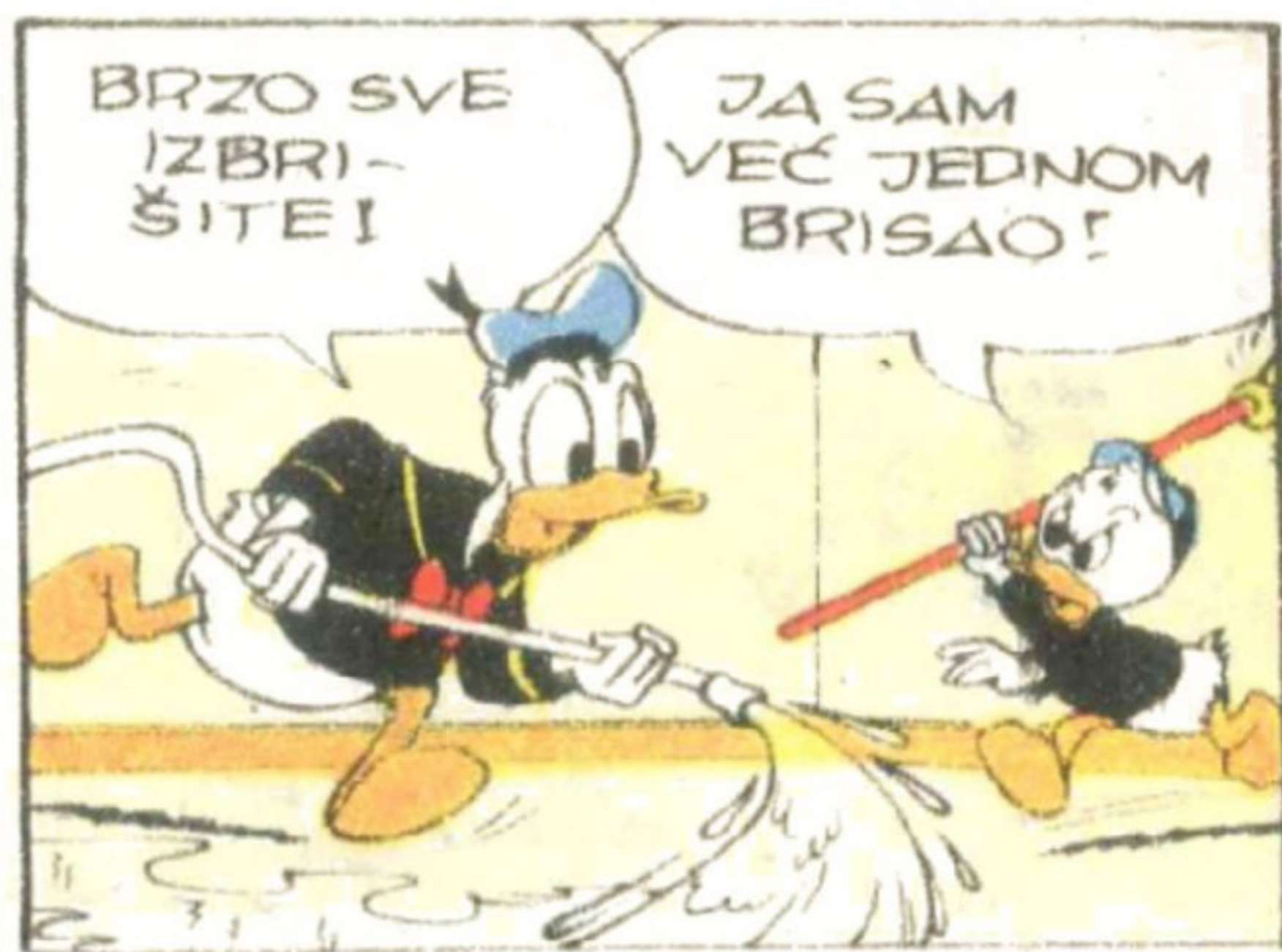
Mikijev ZABAVNIK

Pajo
Patak:

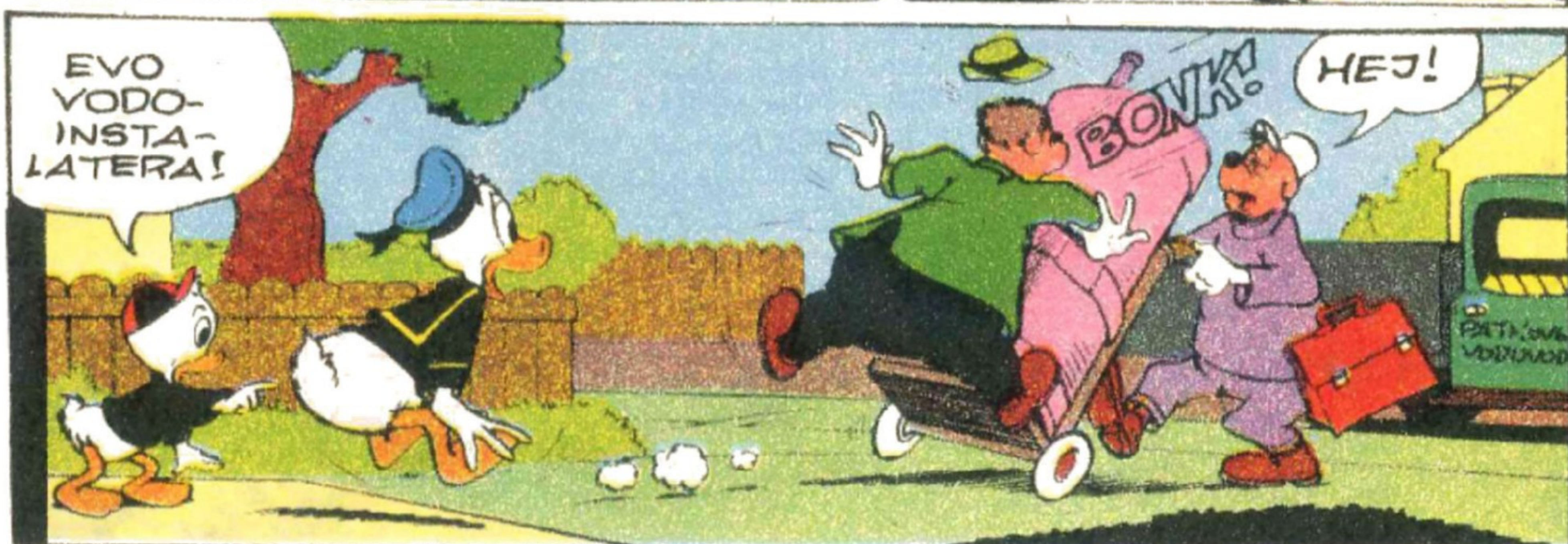
VELIKI VIKEND

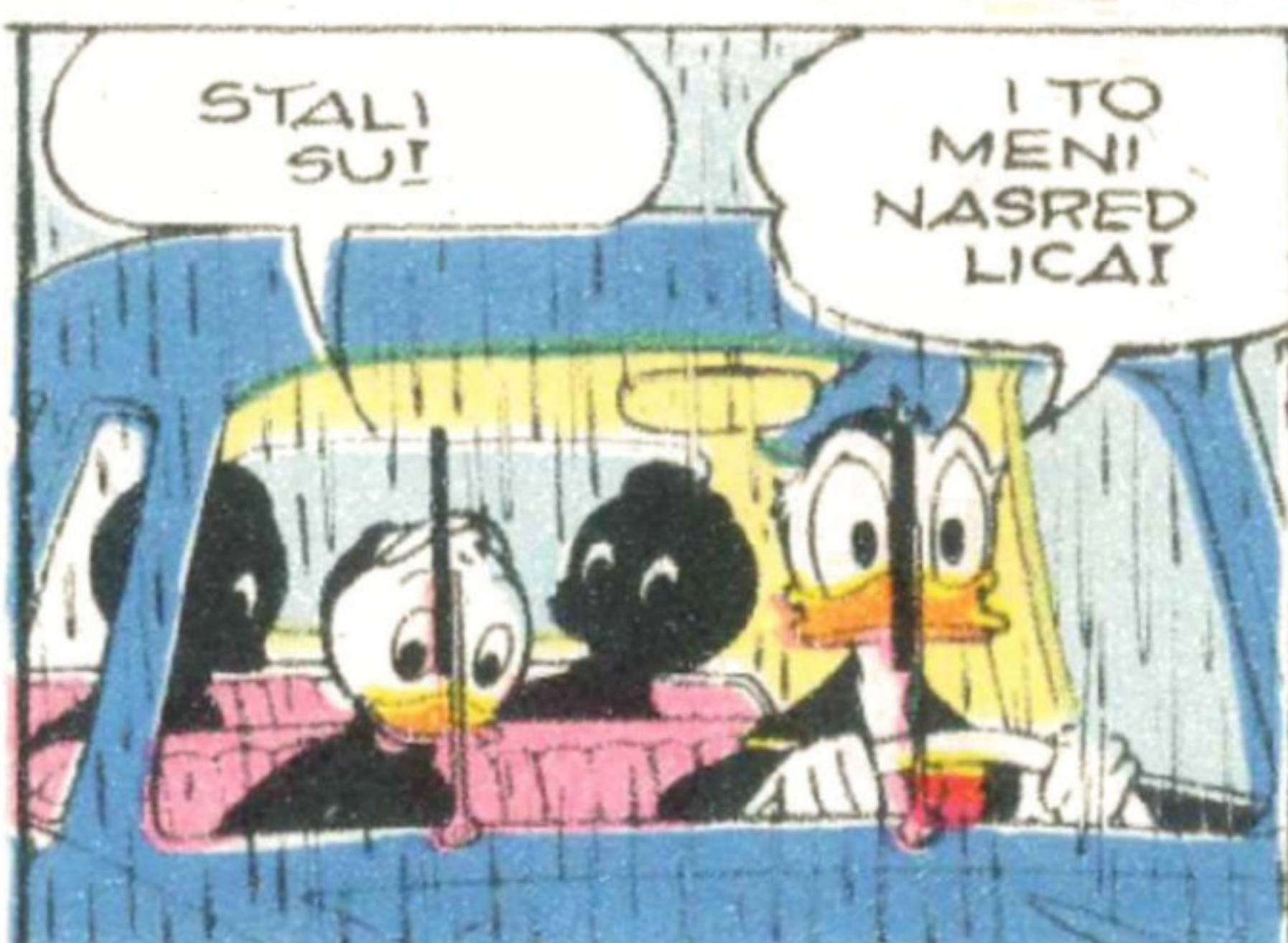

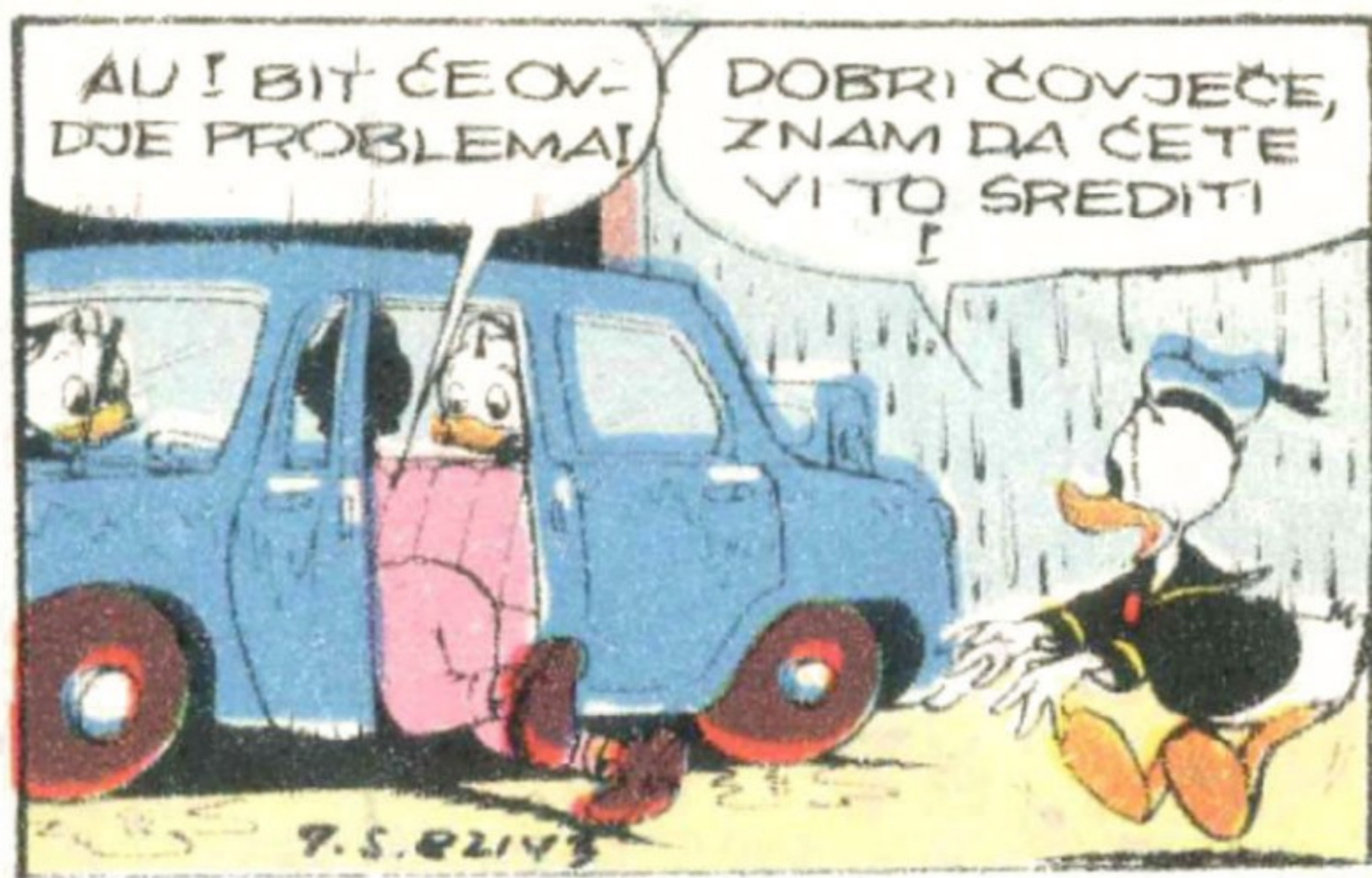

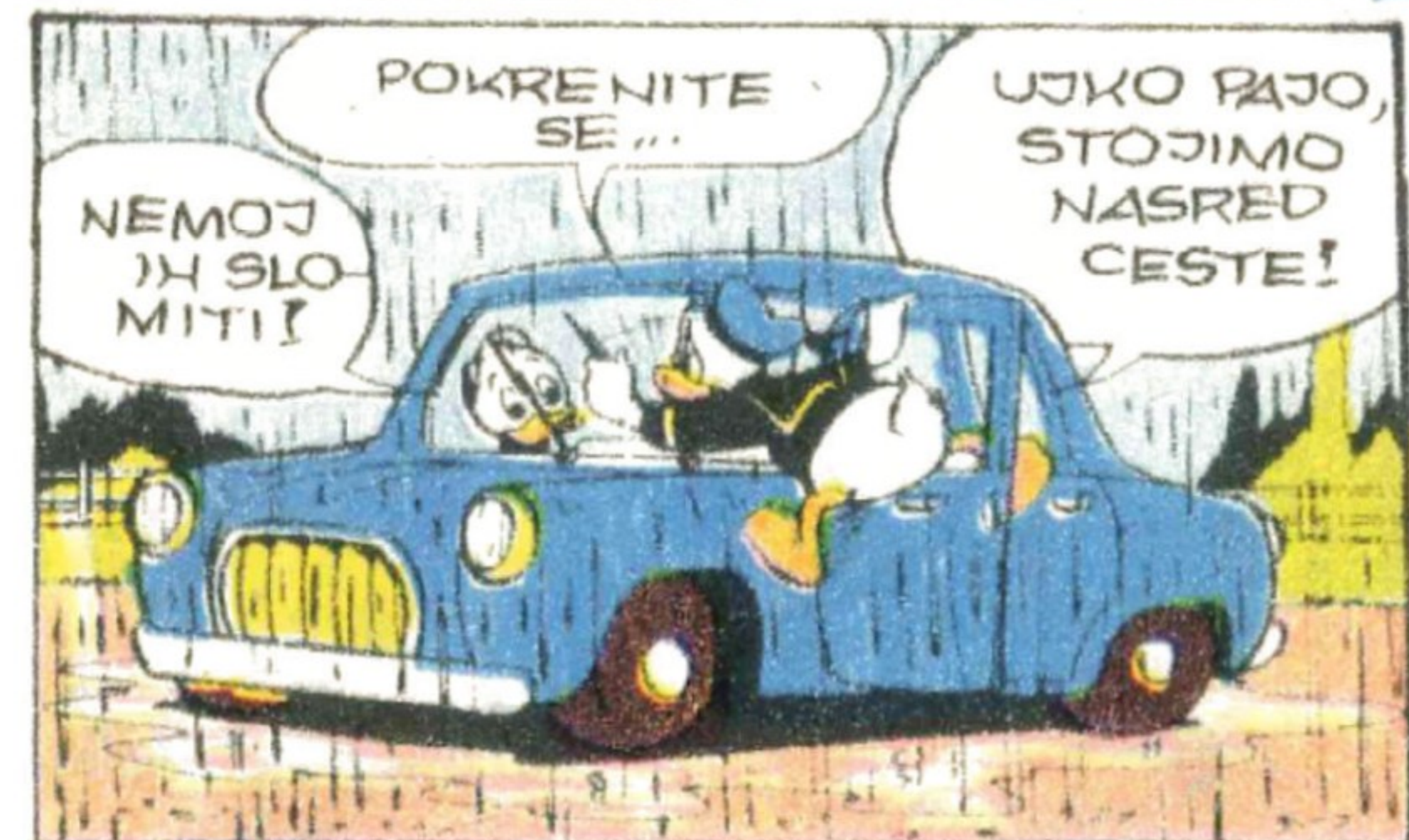

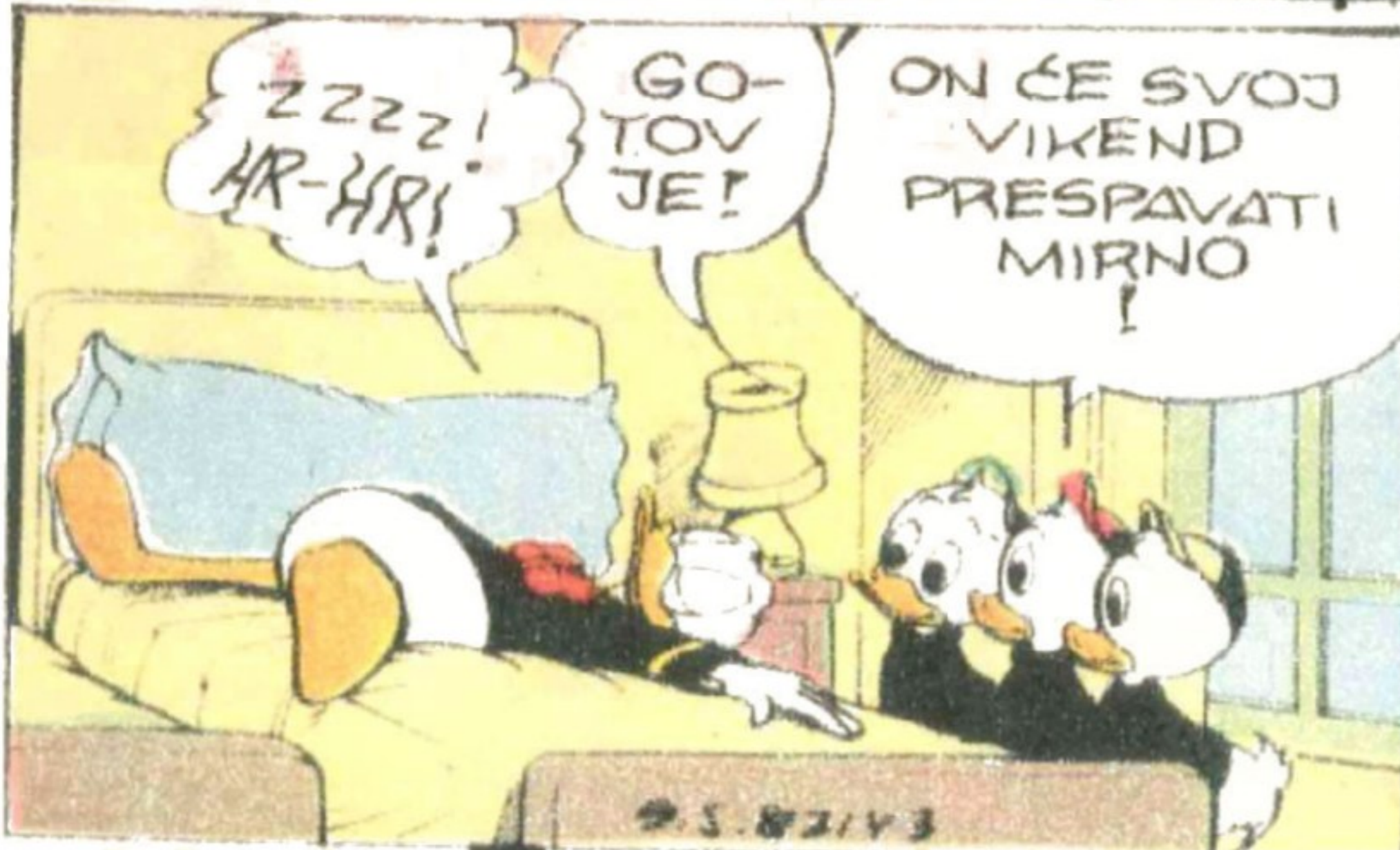

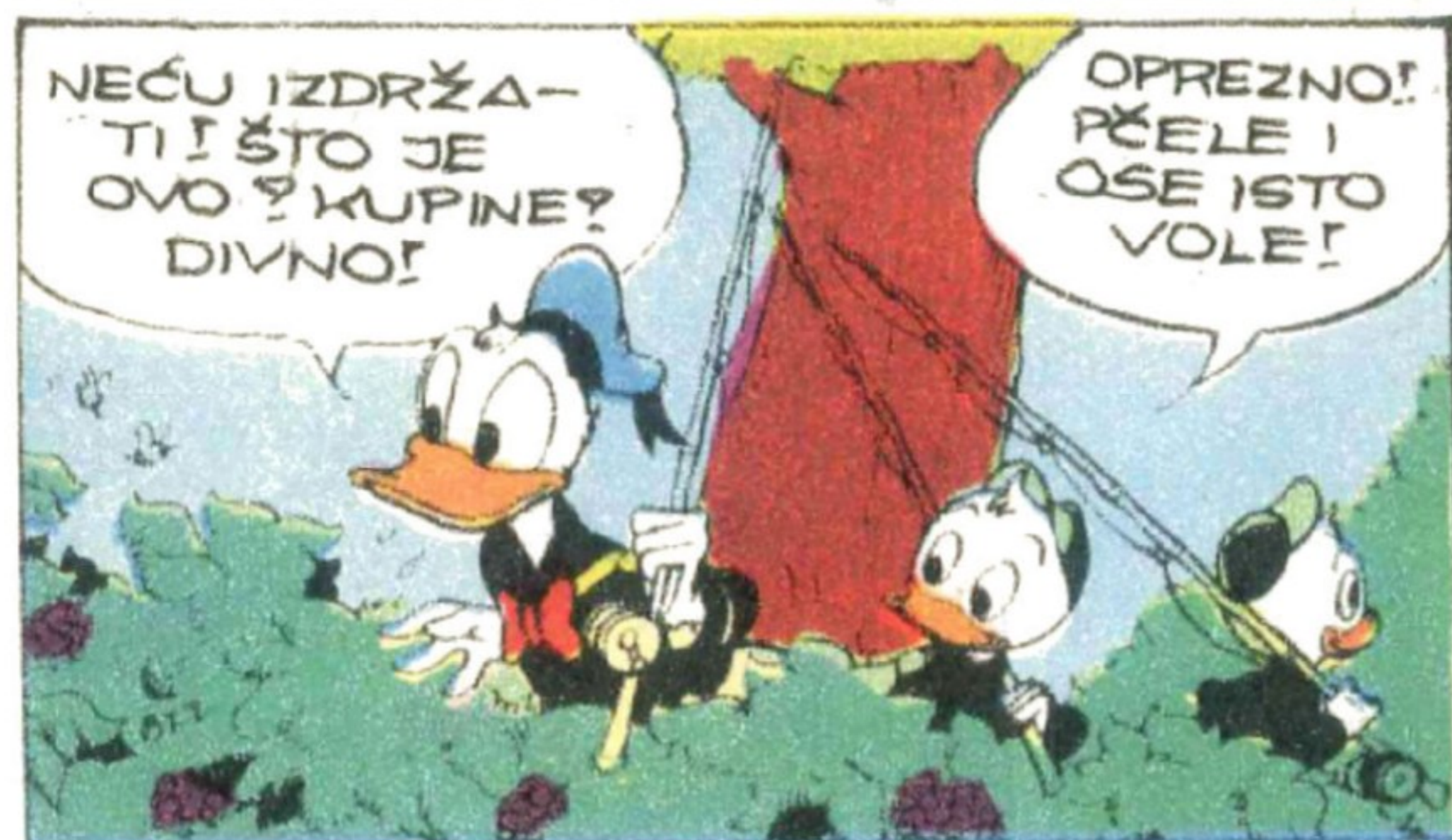
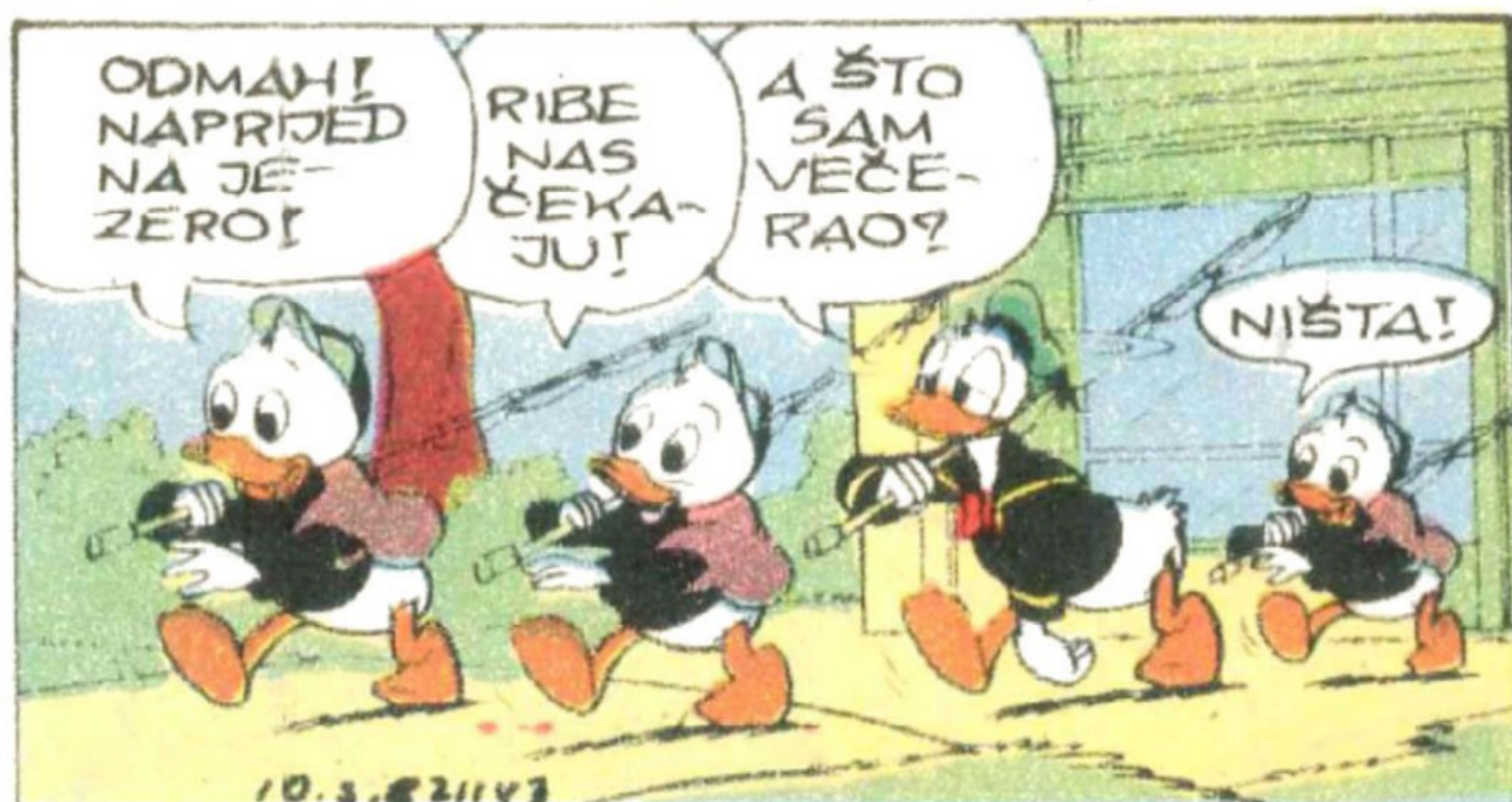

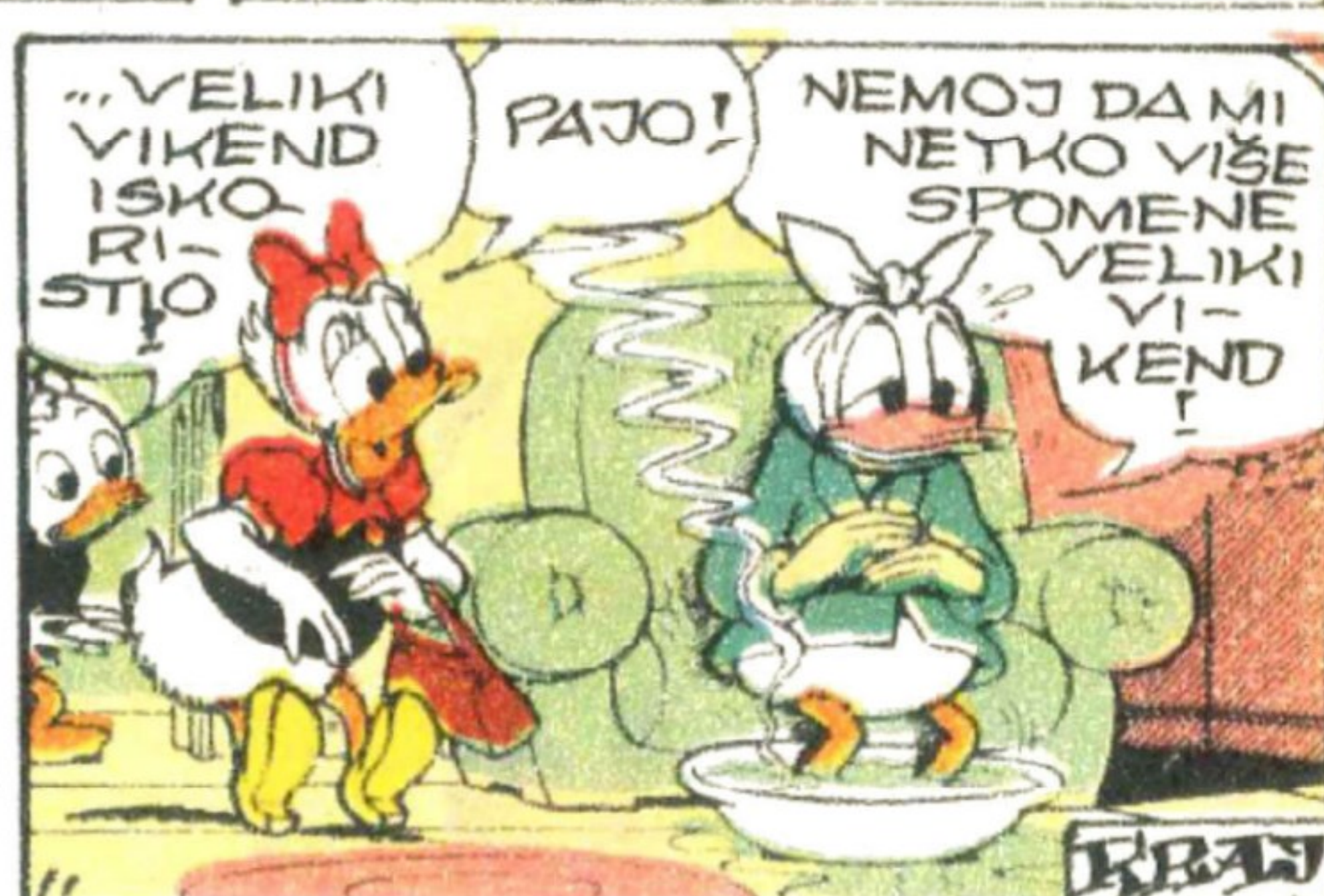

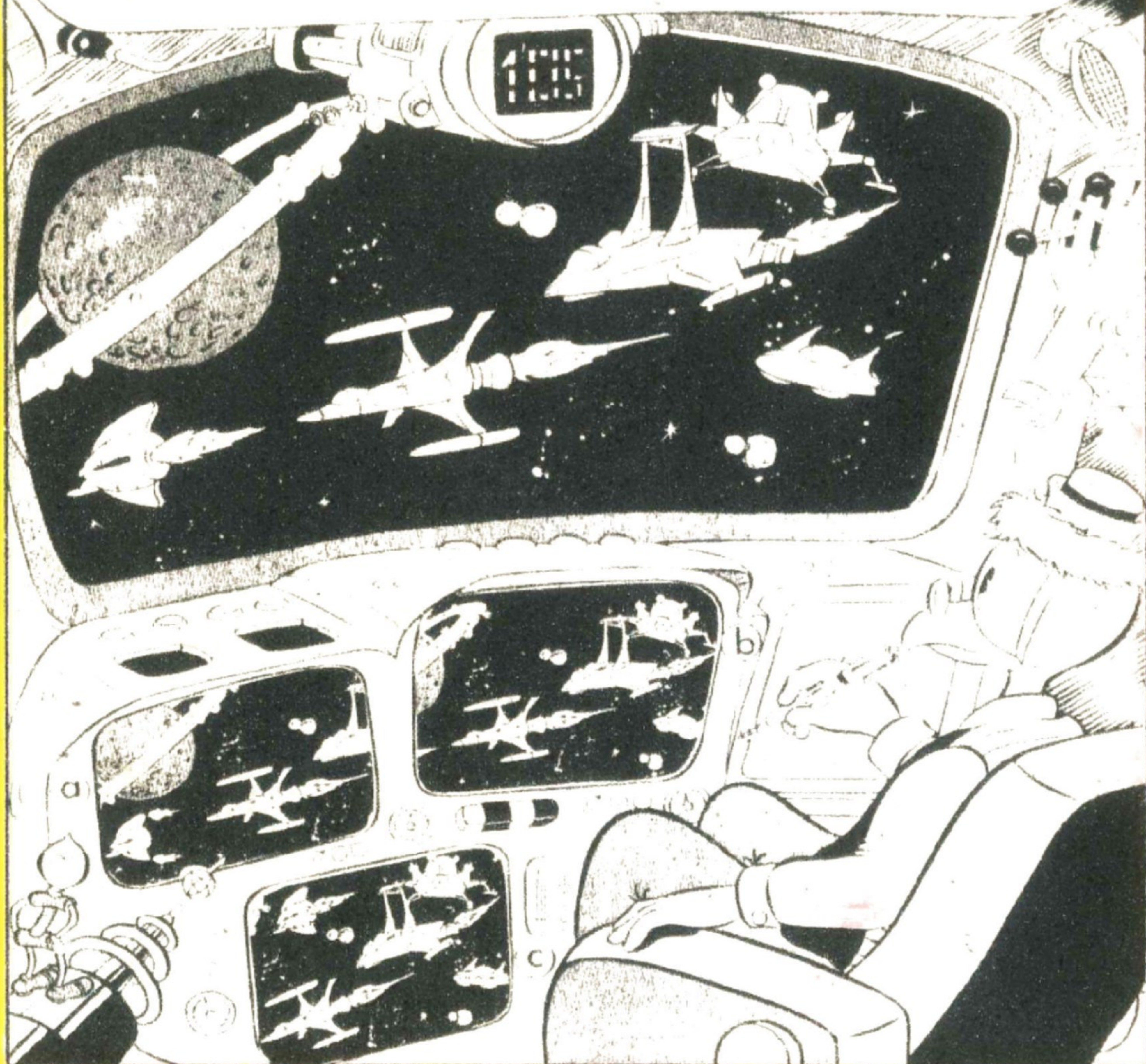

ŠTO VIDI PROKO?

Proko Izumitelj putuje svemirom i crta slike koje vidi na velikom ekranu. Što mislite koju od tri slike (a, b i c) trenutno crta?

RJEŠENJE: Slika b.

Stajino Sveznanje

Letos sam puno slušala pesmu „Pozovi me“ grupe „Džakarta“. Pesma mi se jako dopala, pa bih želela da objavite njen tekst i nešto više o grupi koja je izvodi.

Goga iz Pirota

Beogradski sastav „Džakarta“ radi već dvije godine. Široj muzičkoj javnosti najprije se predstavila s dva singla („Amerika/„Put u Bajano“ i „Spiritus/„Problem“), da bi početkom ljeta objavila svoju prvu LP ploču pod nazivom „Maske za dvoje“. Na toj ploči nalazi se devet kompozicija među kojima je i „Pozovi me“. Od ostalih pjesama s ploče treba spomenuti: „Nebo je još plavo zbog tebe“, „San je jak“, „Piromanija“...

„Džakarta“ je, u početku, radila kao duet da bi se, kasnije, Igoru Popoviću (vokal) i Janetu Pardovskom (gitara) pridružili Miloš Petrović (klavijature), Rade Bulatović (bas) i Ivan Fece (bubnjevi). U tom sastavu snimili su ploču. Krajem ljeta skupinu je napustio bubnjar, tako da je došlo do izvjesnih personalnih promjena.

Evo i teksta pjesme „Pozovi me“ čiji je autor Igor Popović:

„Ostajem sam jer te java otima
od sna
I stojim tu ispred novog
vremena
Kad verni psi počinju da grizu
i odlaze

Za našu reku nema više čistog
izvora
Za tvoj muk imam toliko pitanja
Postoje li jedra za vetrove koji
dolaze

Sad jasno vidim promene
I zastajkujem
I kolebam se

Ali imam nešto što me sprečava
Da ostavim sve, sve naše
korene
Da rasteram zle duhove
pozovi me
Da ljubimo sve oblake
pozovi me

Sivu ranu vidim sad u tvojim
očima
Lelek zemlje vuče se po poljima

Dan nestaje noć nastaje i
bojim se

Kako su hladne tvoje ruke
i tvoje istine

"Sve više želim, a sve manje
imam te

Jer jak je glas što me doziva
Sa druge obale sa one obale

Handwritten notes in blue ink, tilted diagonally:
"Mikijevop
Zabavnika
Vali ves
Igor Popovic
"7
JAKARJA"

Mikijev ZABAVNIK

IGRA ZA DVOJE

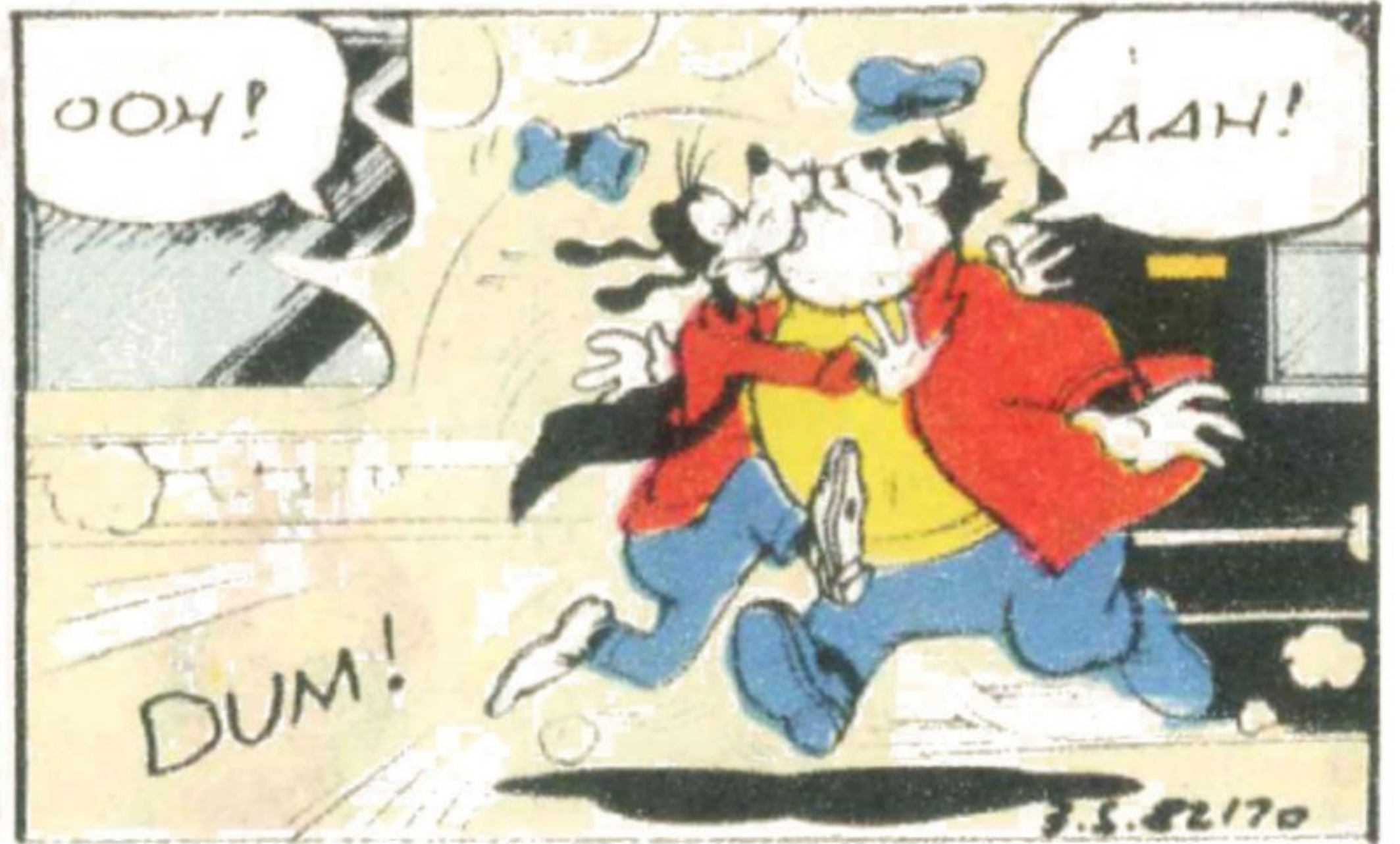
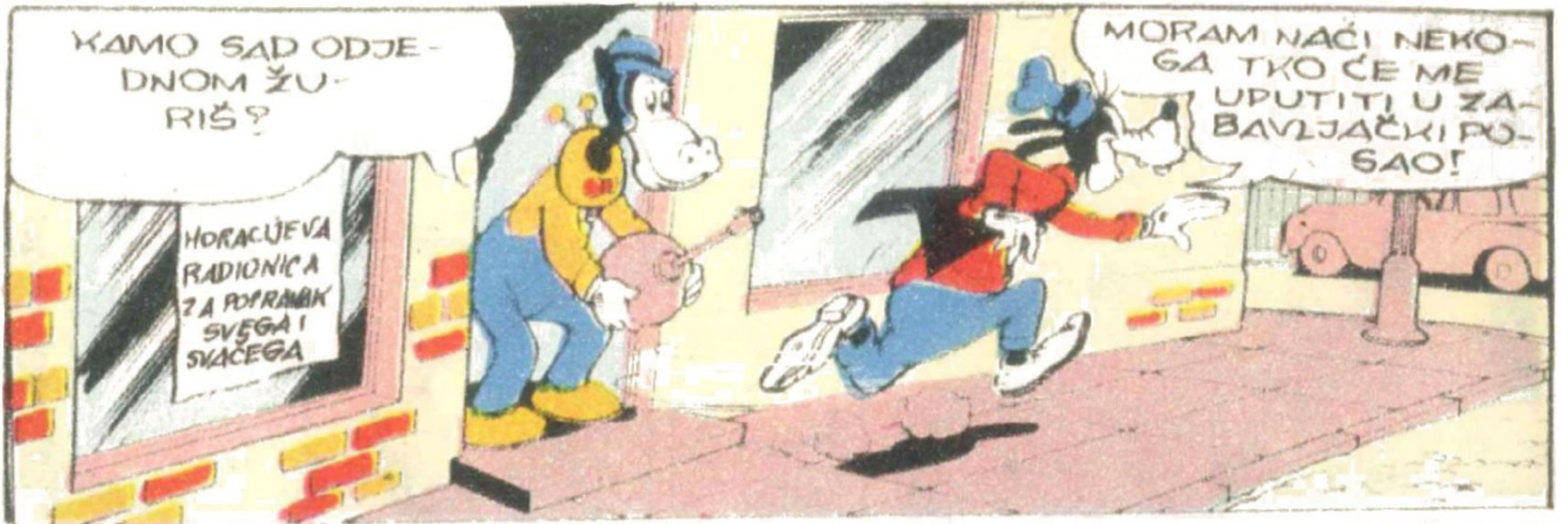
Treba vam po jedan pion, kockica, kamenčić, kartončić ili nešto slično odgovarajuće veličine što možete postaviti na izabrani broj - od 1 do 79. Potom treba da se odlučite za jedan od predmeta koji okružuju taj broj i naizmjenično tražite druge predmete što na neki način odgovaraju onome koji ste odabrali. Svaki takav predmet označite olovkom - nekim svojim znakom. Pobjednik je onaj tko pronade najviše sličnih predmeta. A oni se ne smiju ponavljati. Na kraju sve oznake izbrisete i igru možete ponoviti ili dati drugima da se zabavljaju. Ako želite sačuvati ovu igru, zaljepite je na karton.

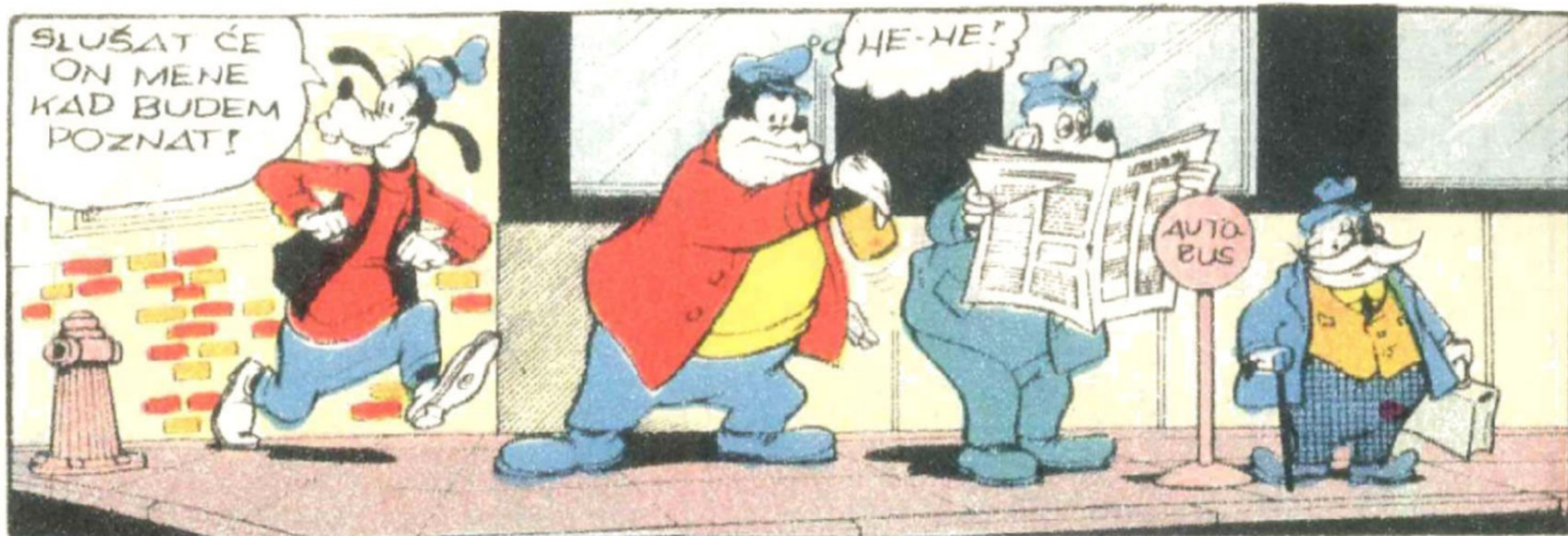
ŠILJO: ŠILJO ZABAVLJAČ

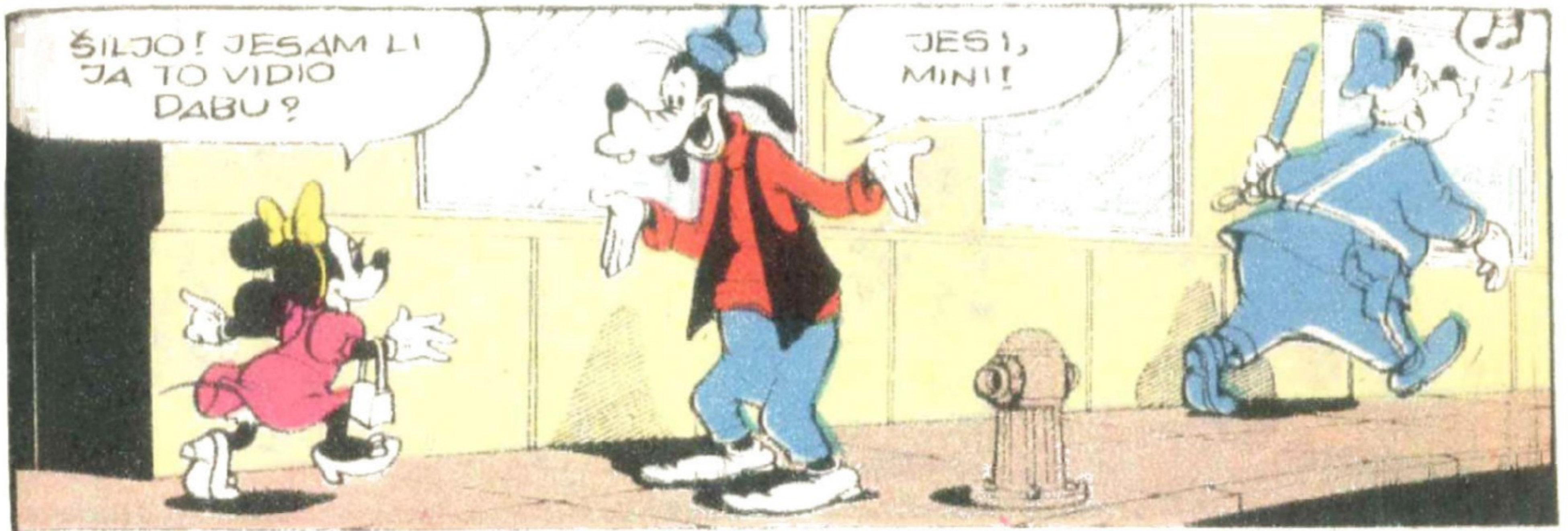

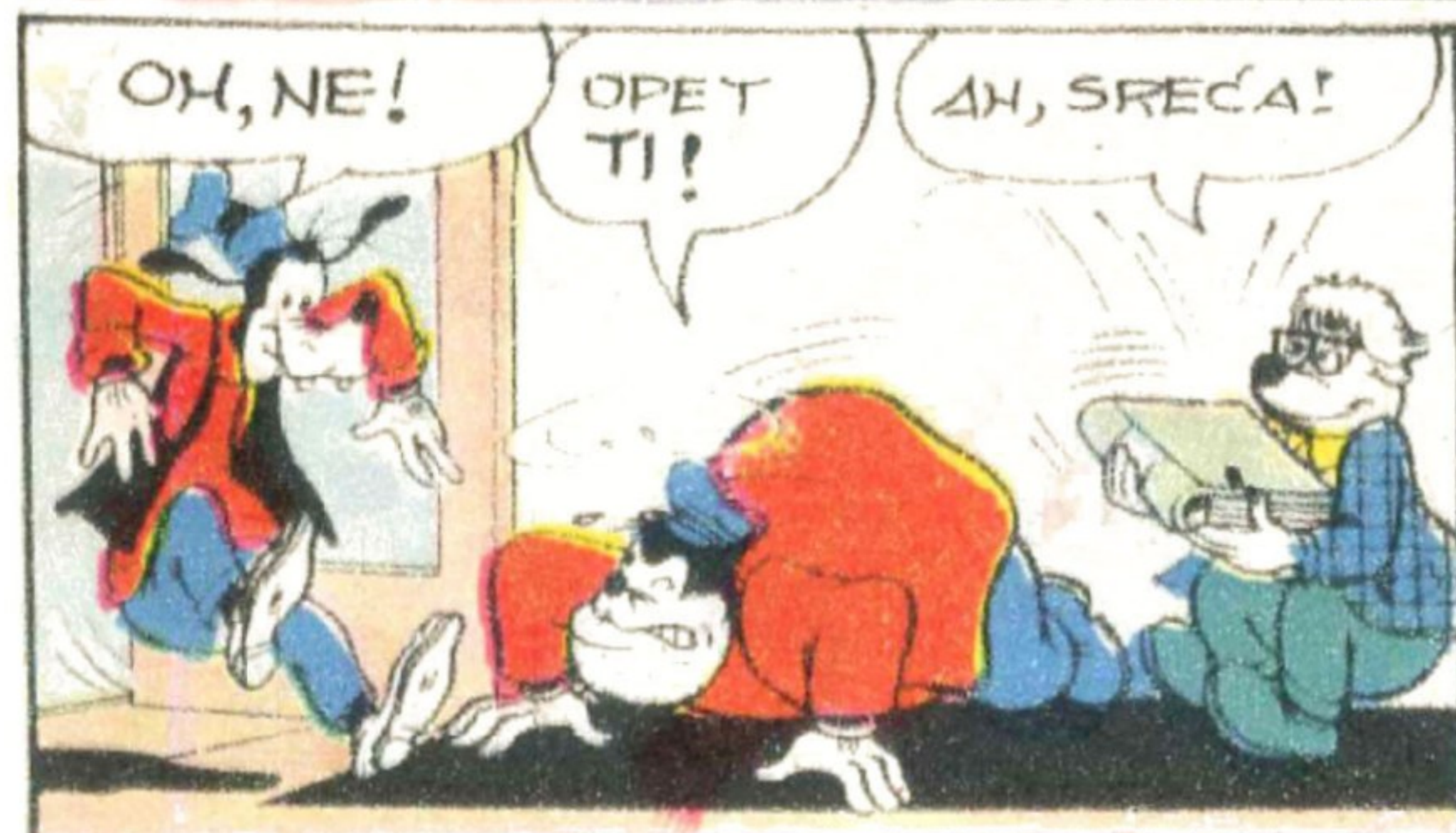
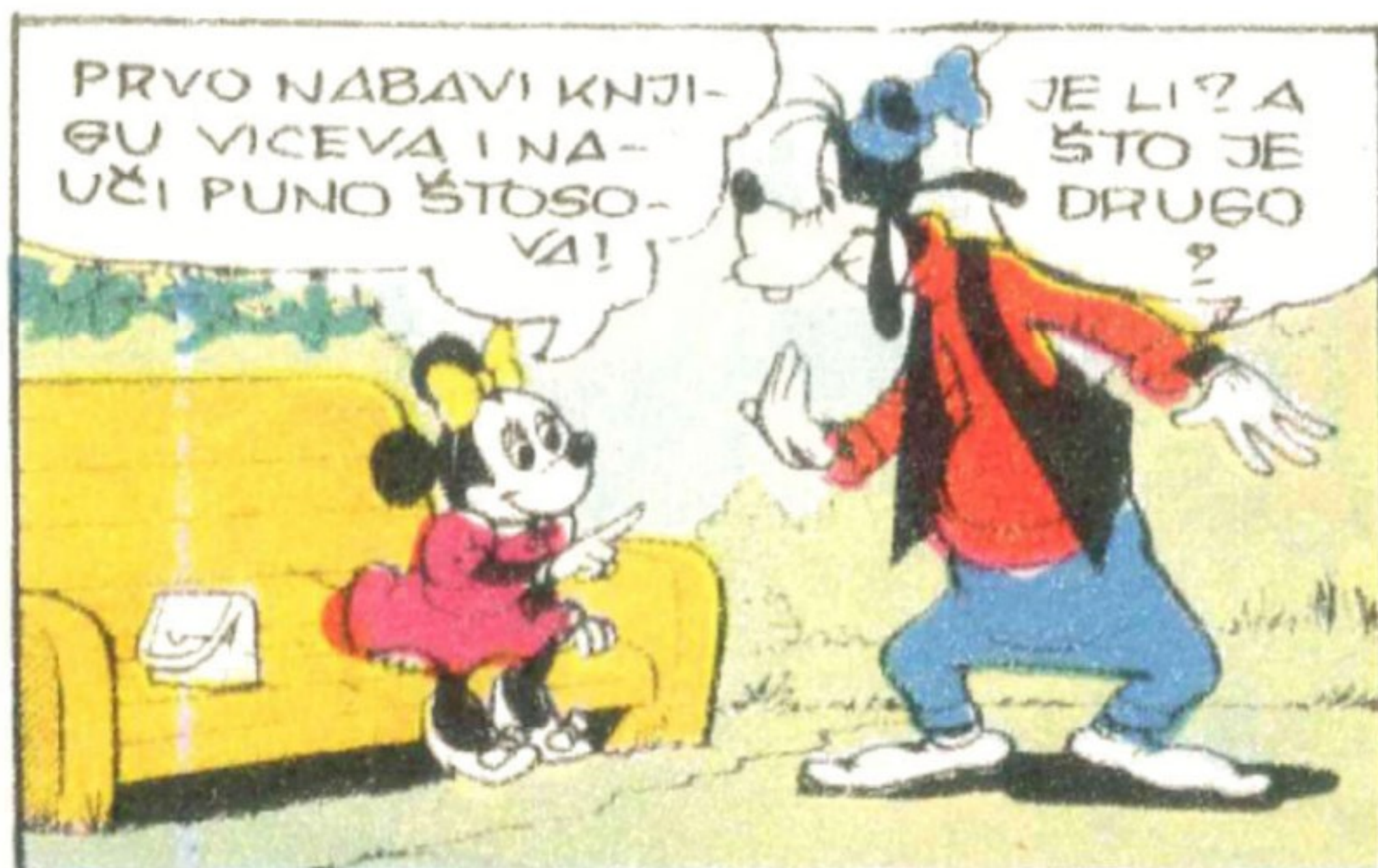

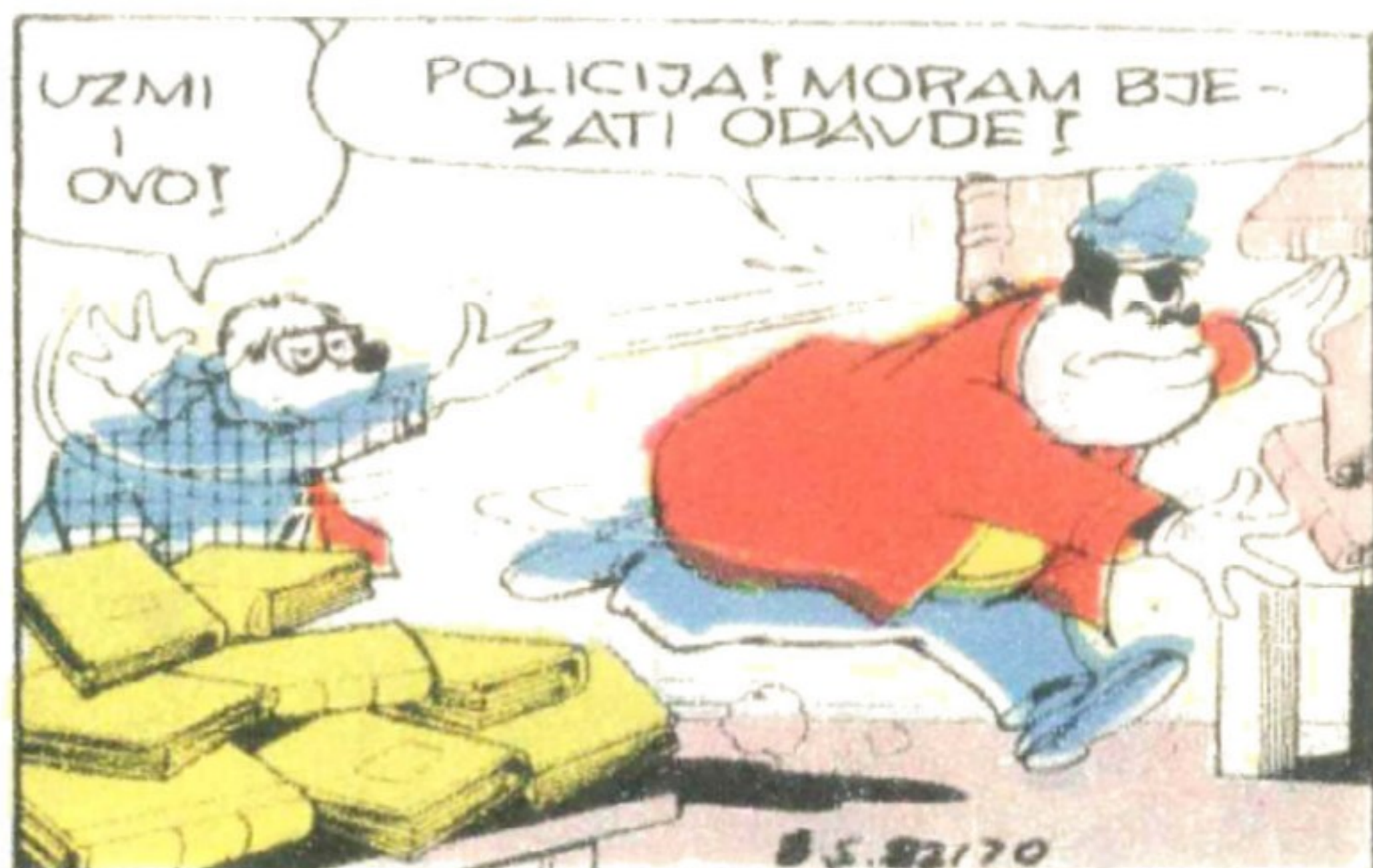
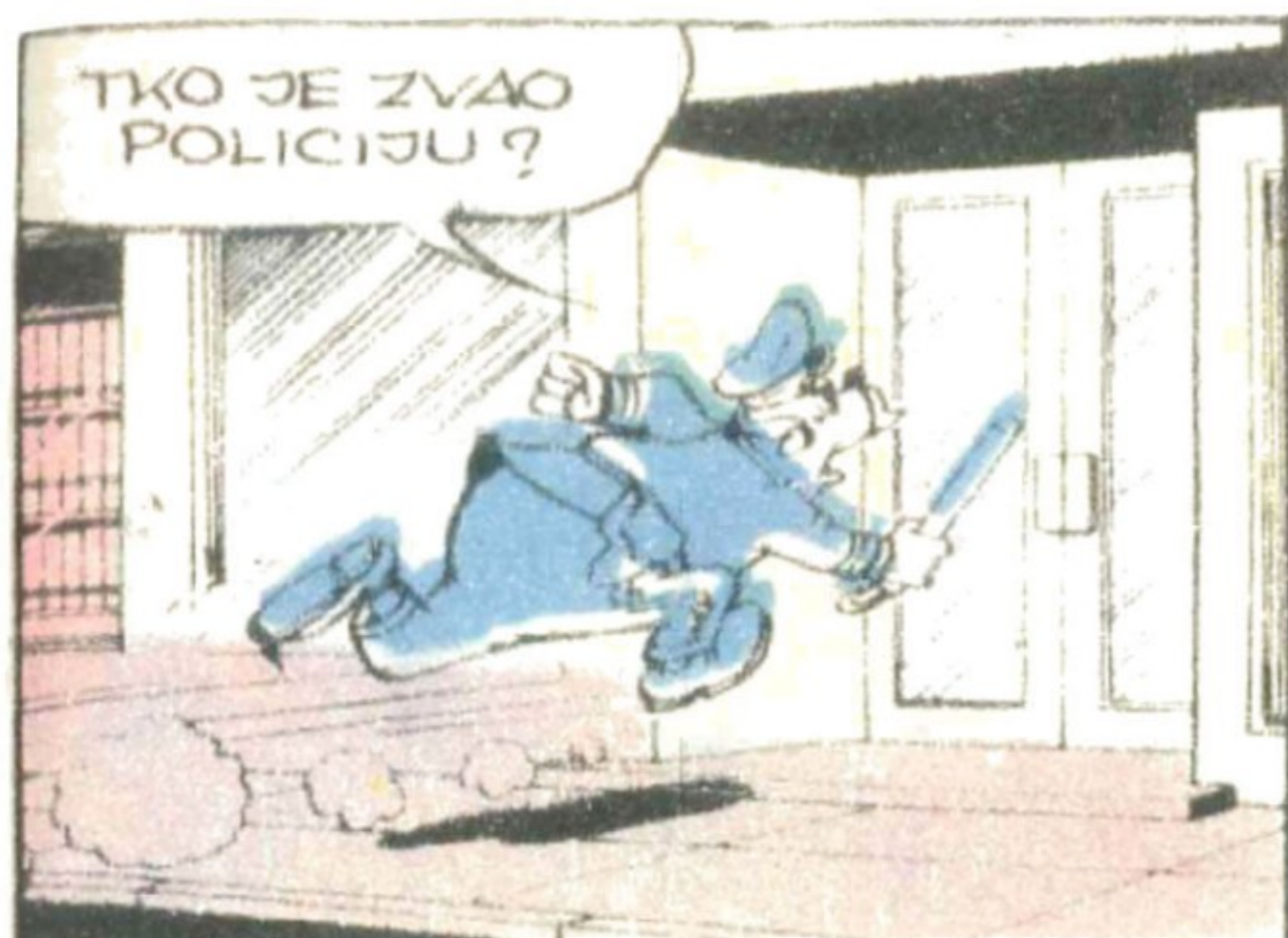

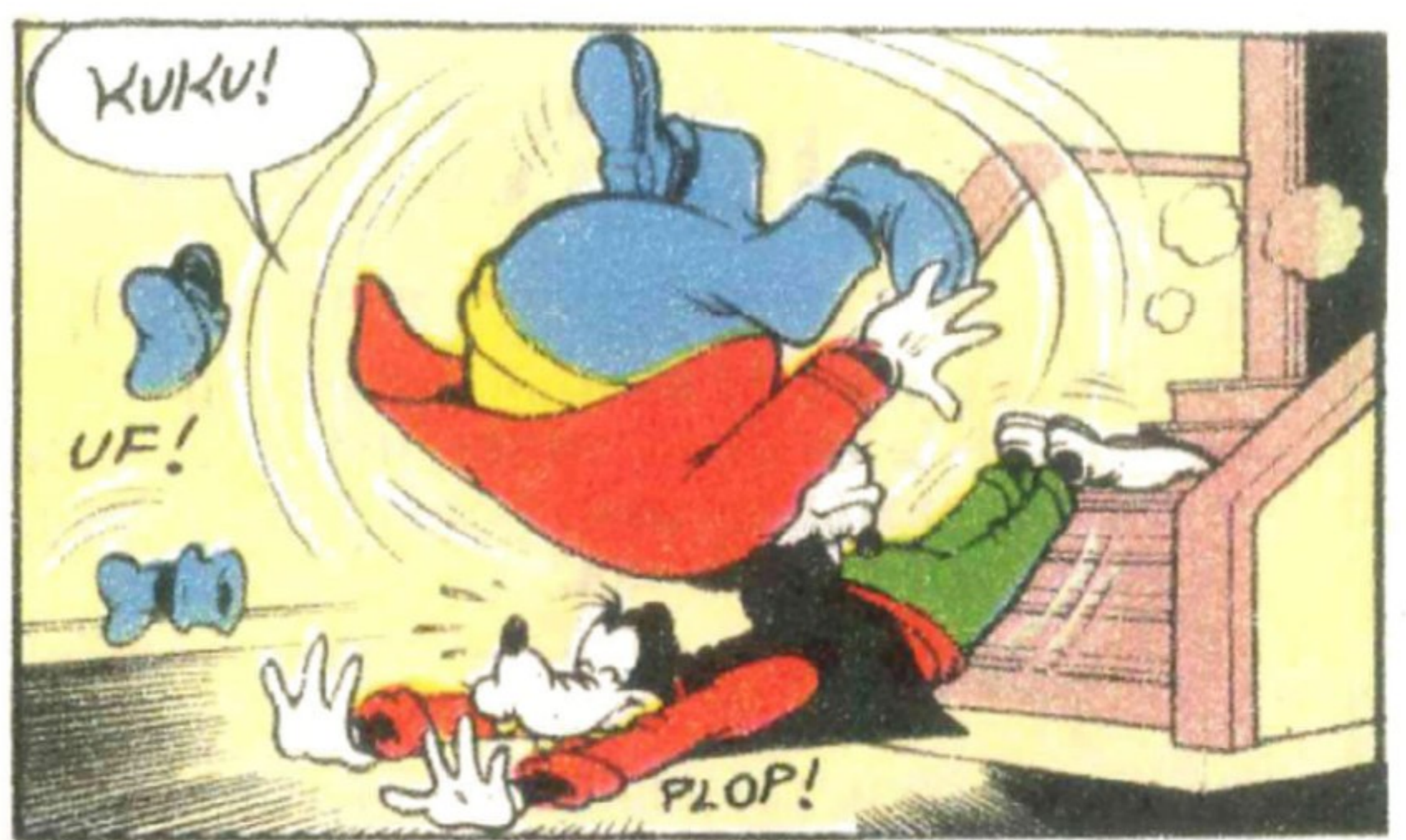

MIKIJEV KVIZ

Ovo je prilika da se malo igrate, ali i da provjerite svoje znanje. Sve što ne budete znali upamtite, još će vam nekad u životu sigurno koristiti. Dakle, olovku u ruke! Ispišite svoje odgovore, a onda ih provjerite na ovim istim stranama.

1. Da li je muhi pir polijetanju neophodan odskok?

2. Koja evropska zemlja ima najmanji broj stanovnika po kvadratnom kilometru?

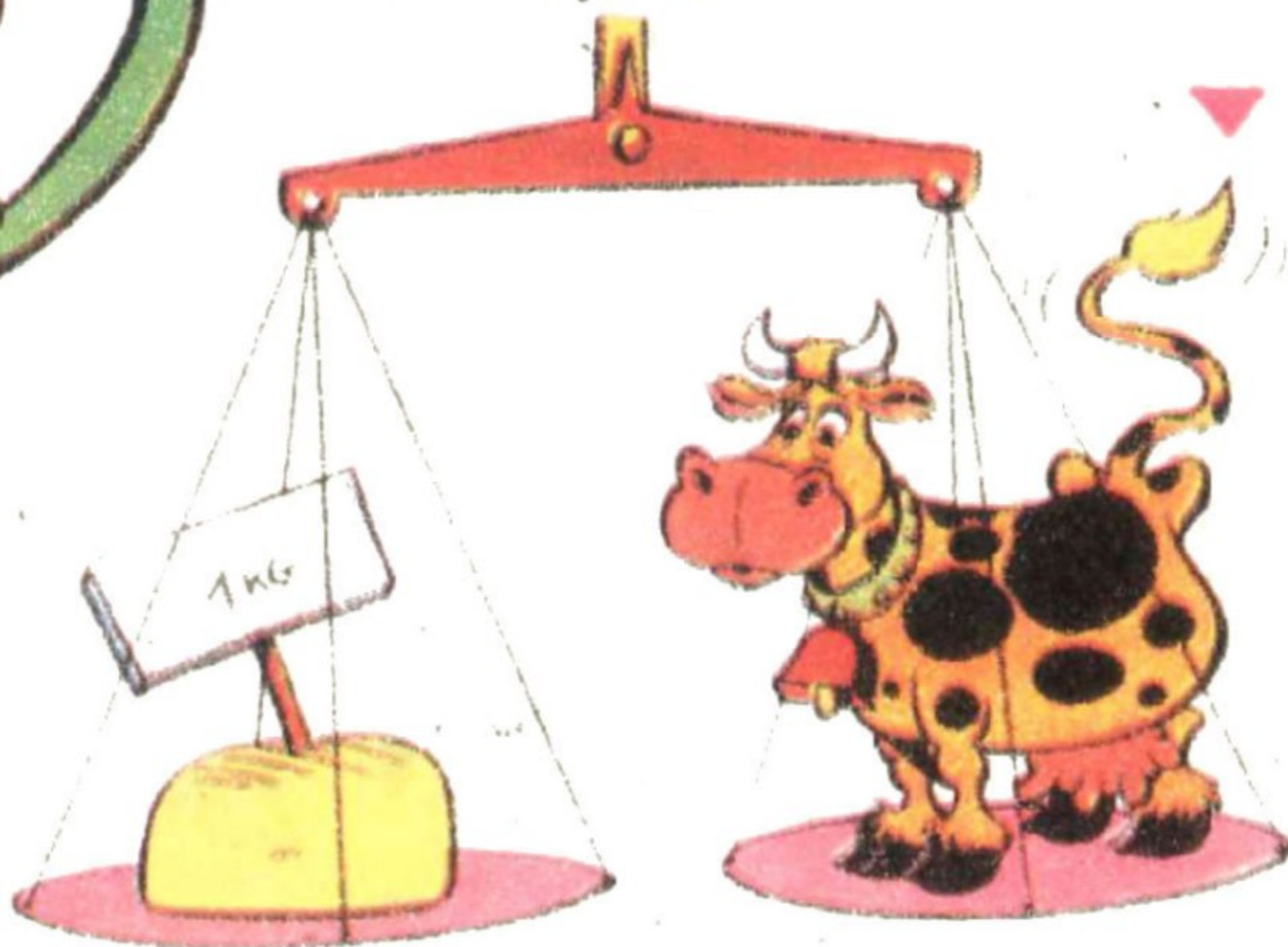
3. Da li krokodili na svim nogama imaju opnu između prstiju?

5. Da li je za dobijanje jednoga kilograma maslaca potrebno 18, 22, ili 29 litara mlijeka?

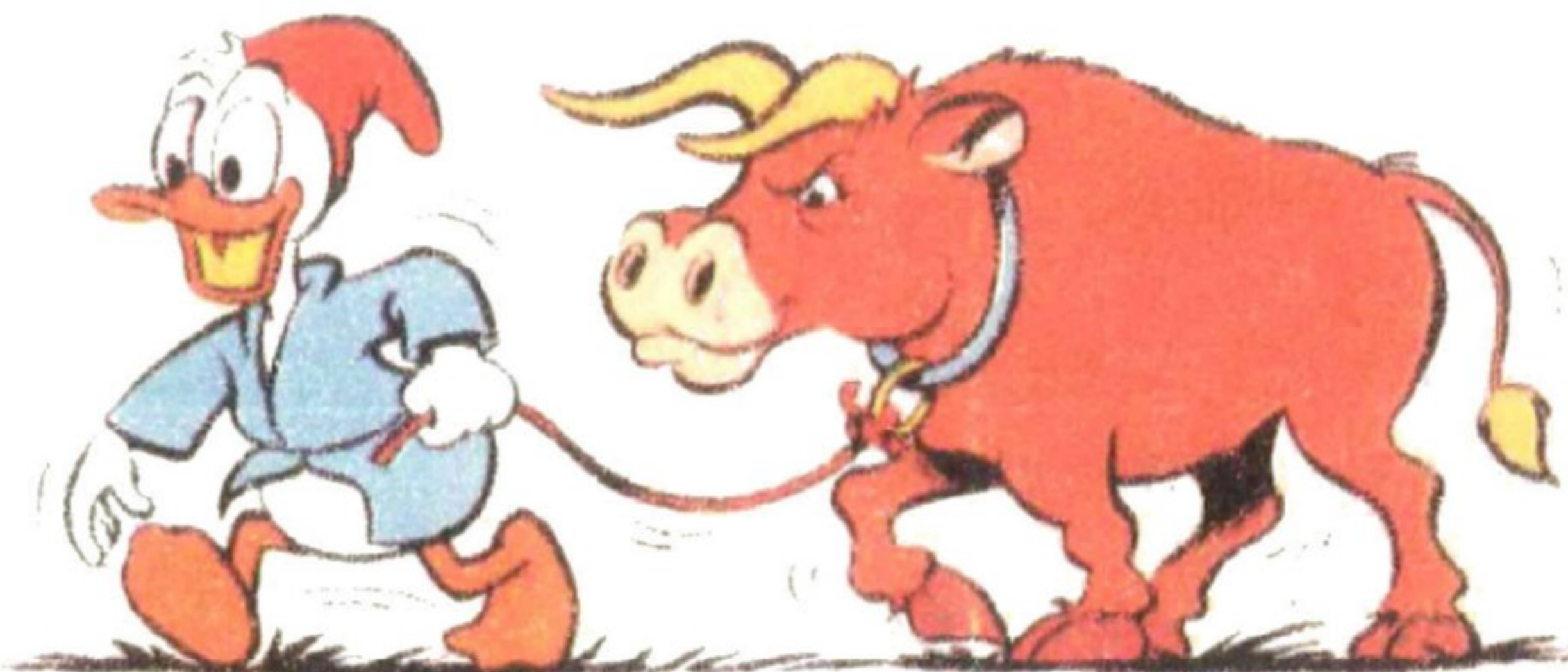
4. Koji je nadimak za muškarce istovremeno i ime jednog cvijeta?

6. Lala je nacionalni cvijet u Nizozemskoj. A koji je to cvijet u Japanu?

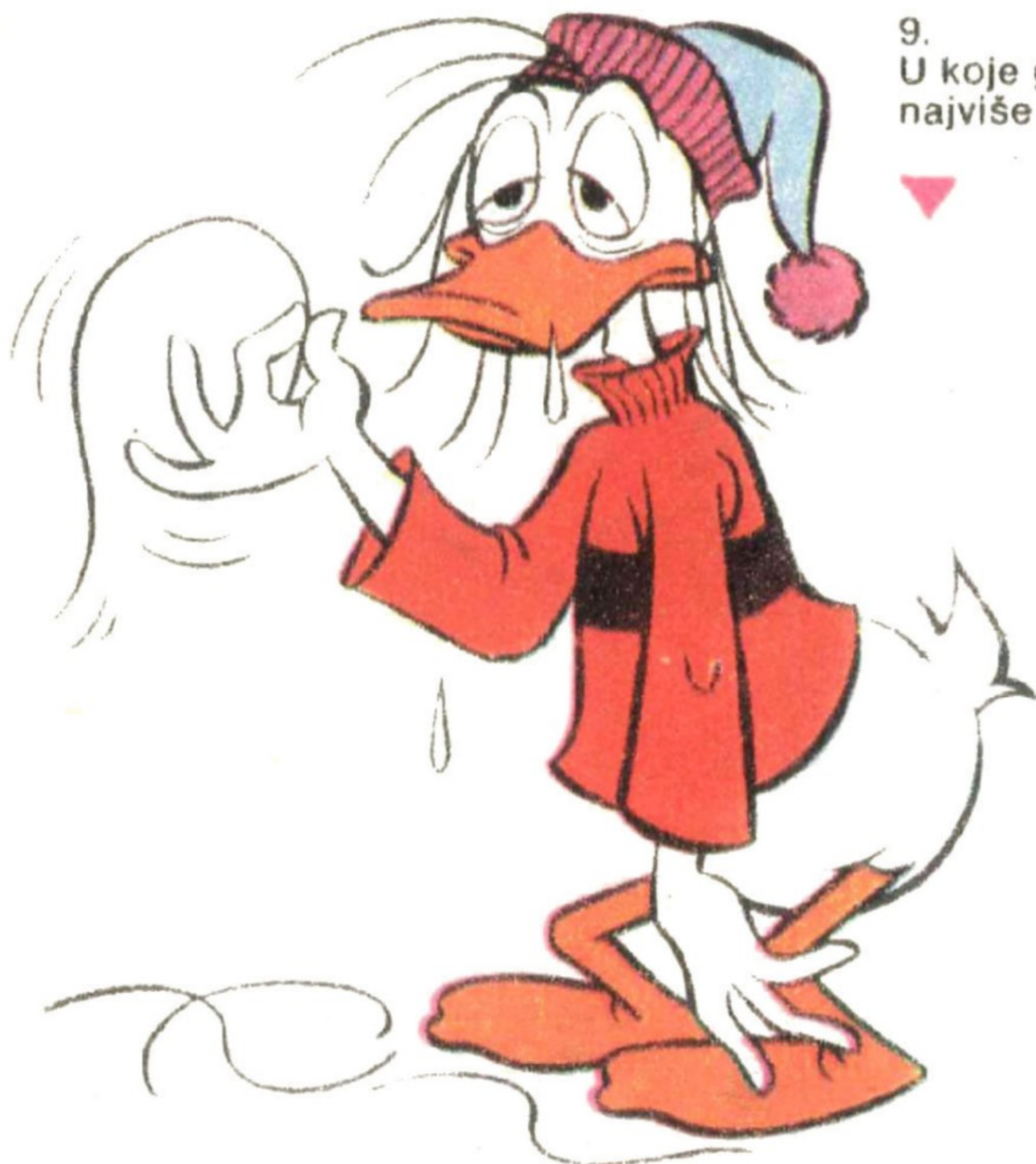

7. Zašto se mahagonijevo drvo nije upotrebljavalo u stolarstvu u 18. stoljeću?

8. Kako se zvalo divlje goveče koje je živjelo u Evropi u srednjem vijeku i izumrlo?

9. U koje godišnje doba kosa najviše opada?

Odgovori (MIKIJEV KVIZ):

1: ne, za razliku od većine kukaca — 2: Island, sa samo dva stanovnika po jednom kvadratnom kilometru — 3: ne, kožicu ima samo između prstiju zadnjih nogu — 4: Narcis — 5: oko 22 litra — 6. Krizantema — 7: za to drvo nisu ni znali. Doneseno je u Evropu tek 1720. — 8: tur ili ur — 10: u proljeće.

PROKO
IZIMITELJ:

TKO VISOKO LETI...

ZOVE ME DIREK-
TOR BANKE, DA
POPRAVIM NJIHOV
KOMPJUTOR!
KAŽE, HITNO
JE!

PROKO
IZUMITELJ
SVE ZNA I
SVE MUŽE

1. D6390

NA NJIHOVU SREĆU,
POZNAJEM SVAKU
ŽICU TOGA KOMP-
JUTORA!

VRUUM!

STIGAO SAM, ALI
NIGDJE MJESTA
ZA PARKI-
RANJE!

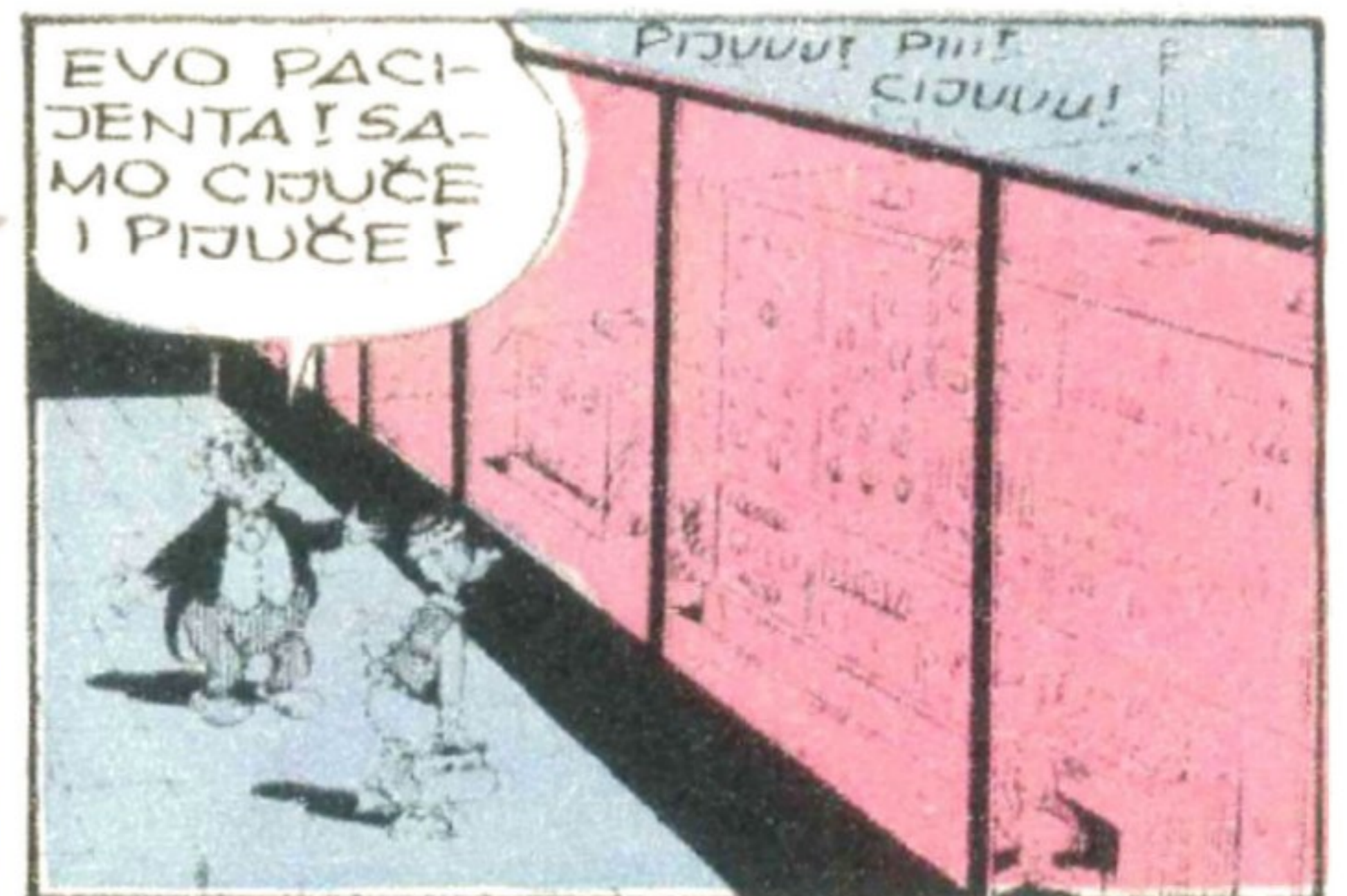
PATKOUER
SKA
BANKA

HMM! NEMA
GA NI OVDJE,
A VEĆ SAM SE
UDALJIO OD
BANKE!

NAJZAD!

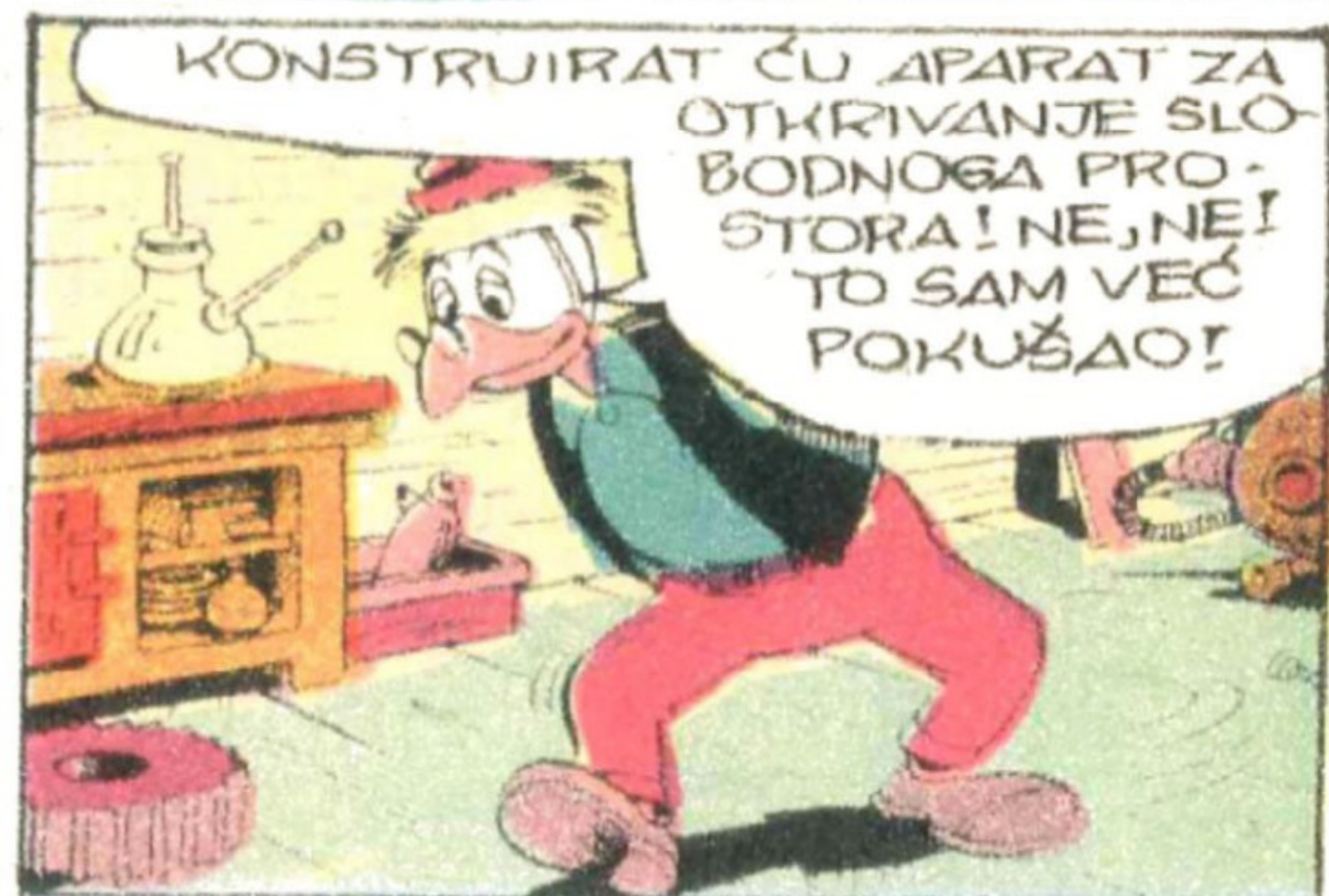

2.D.6390

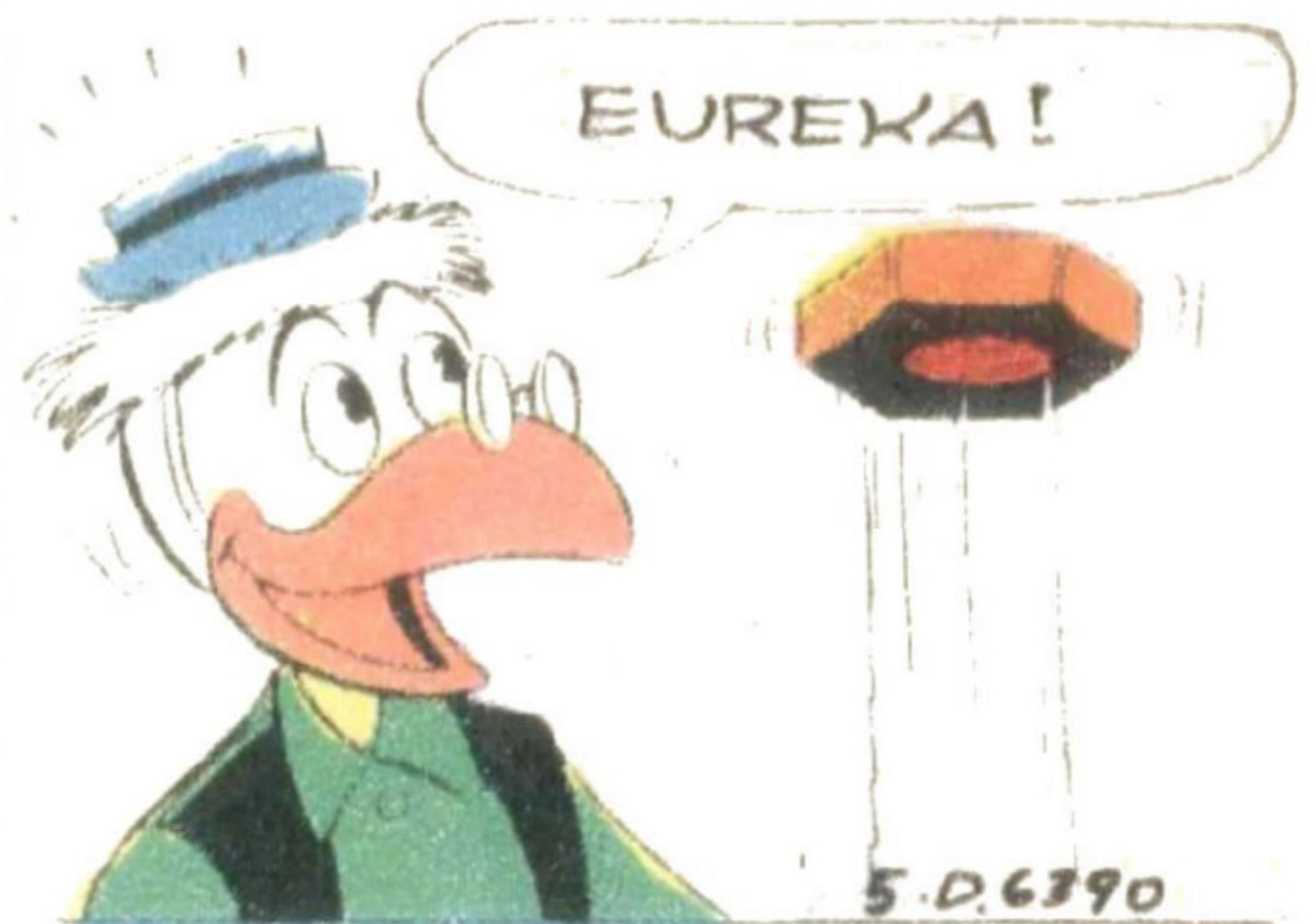

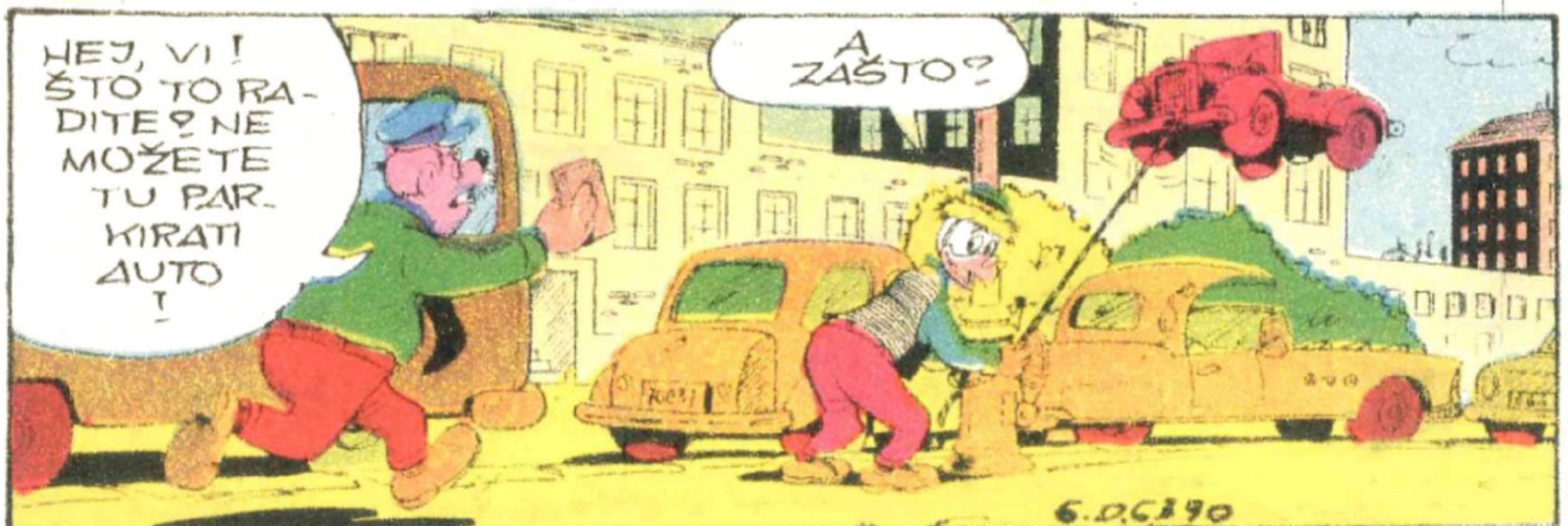
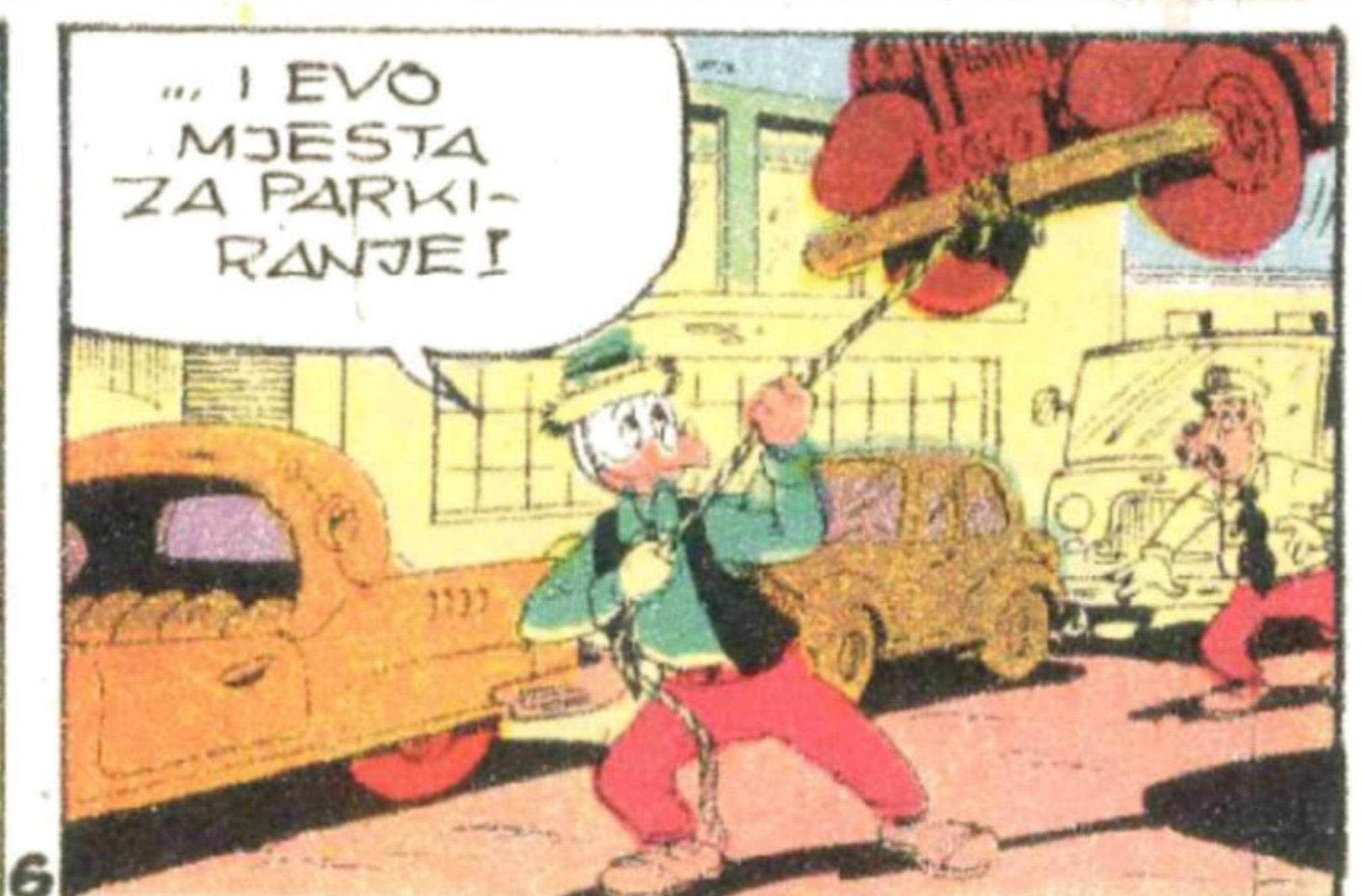
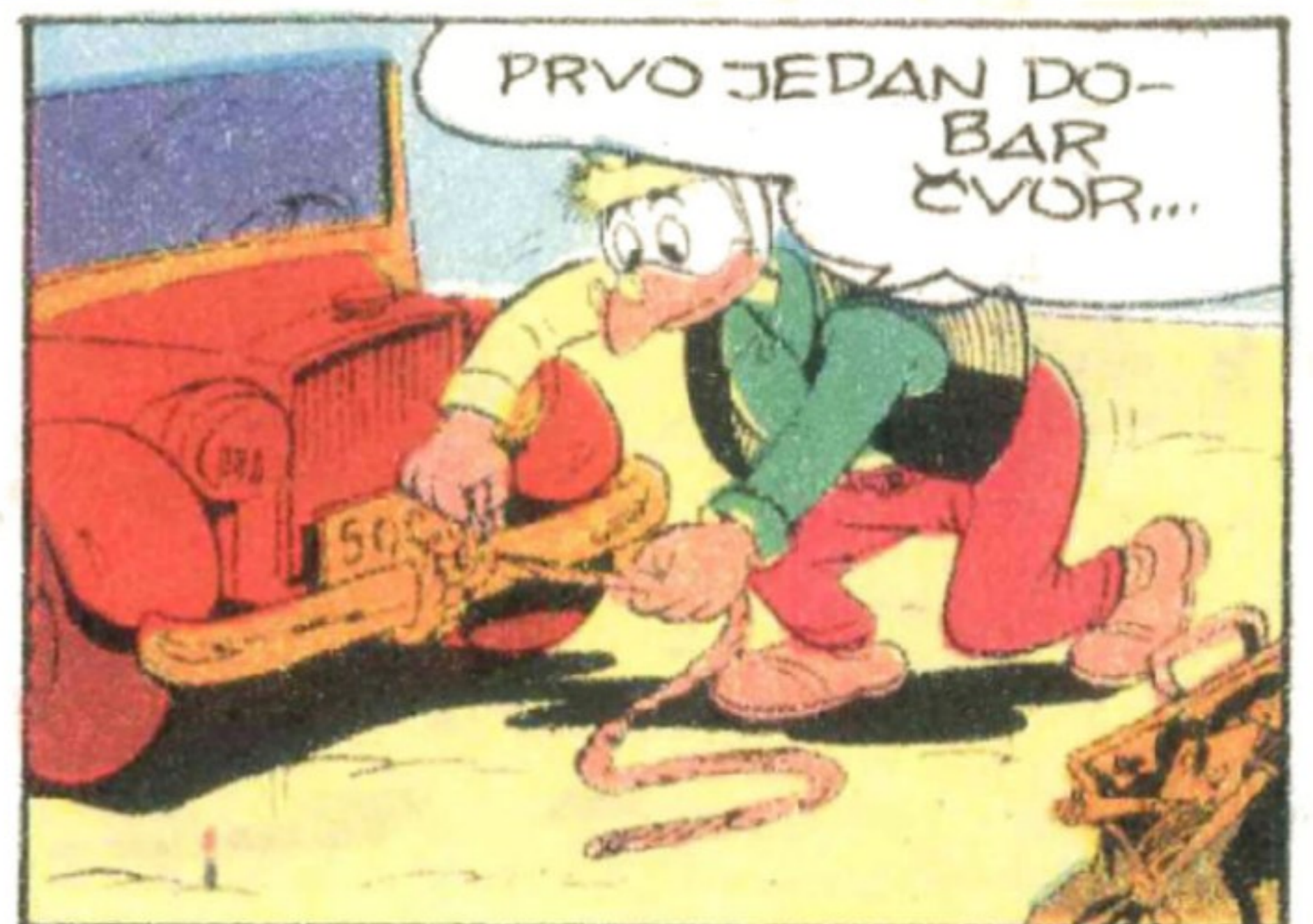
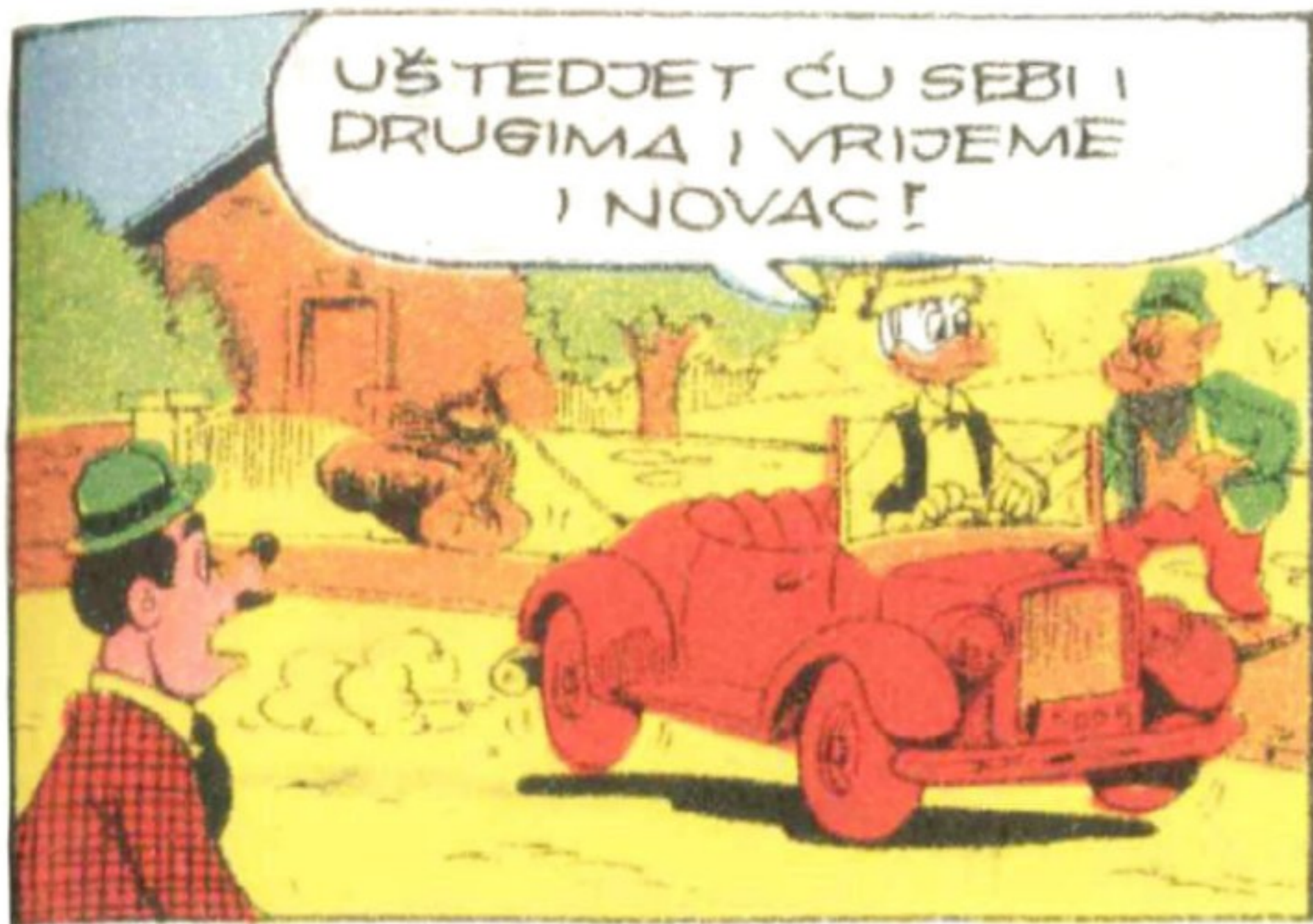
2

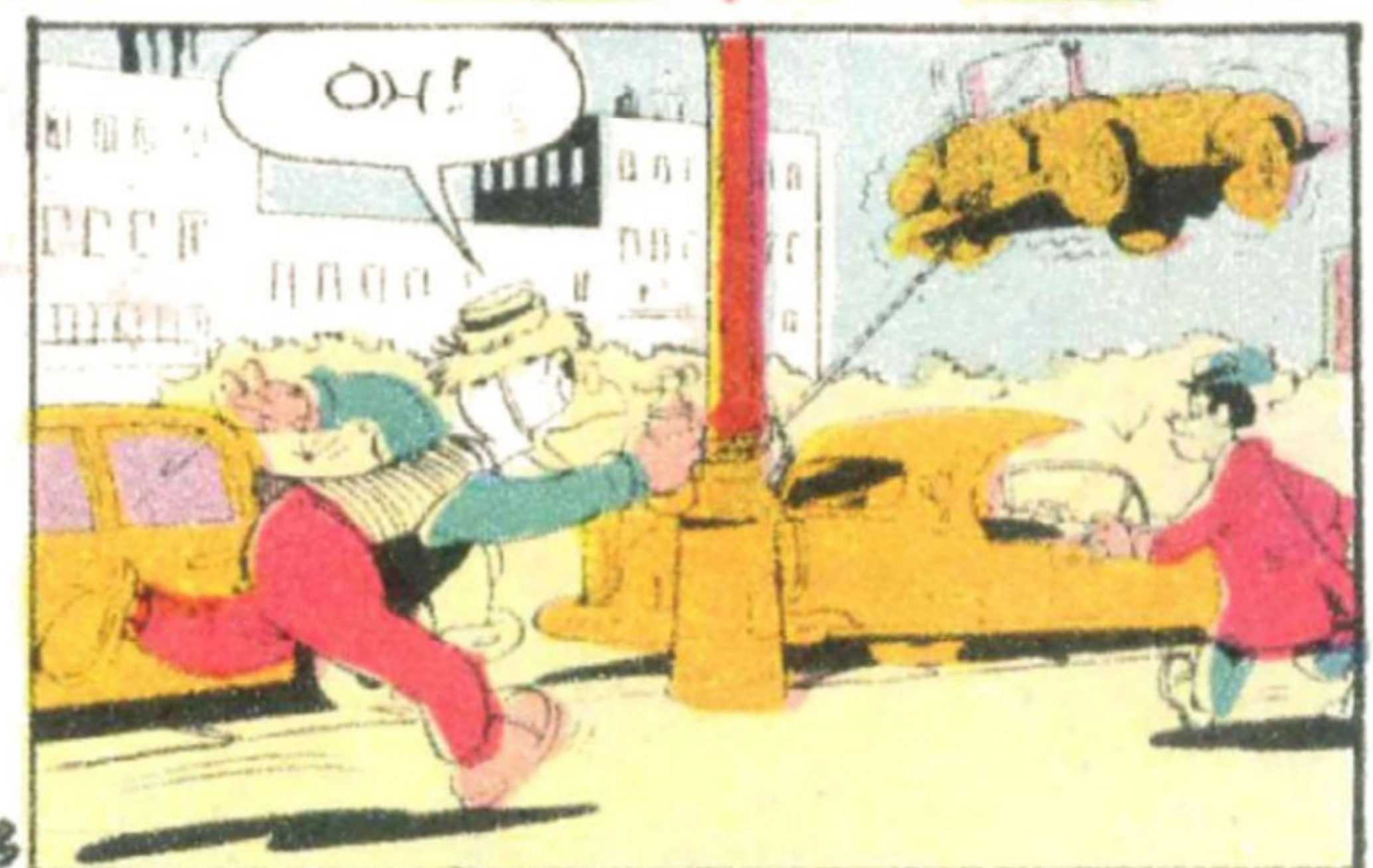
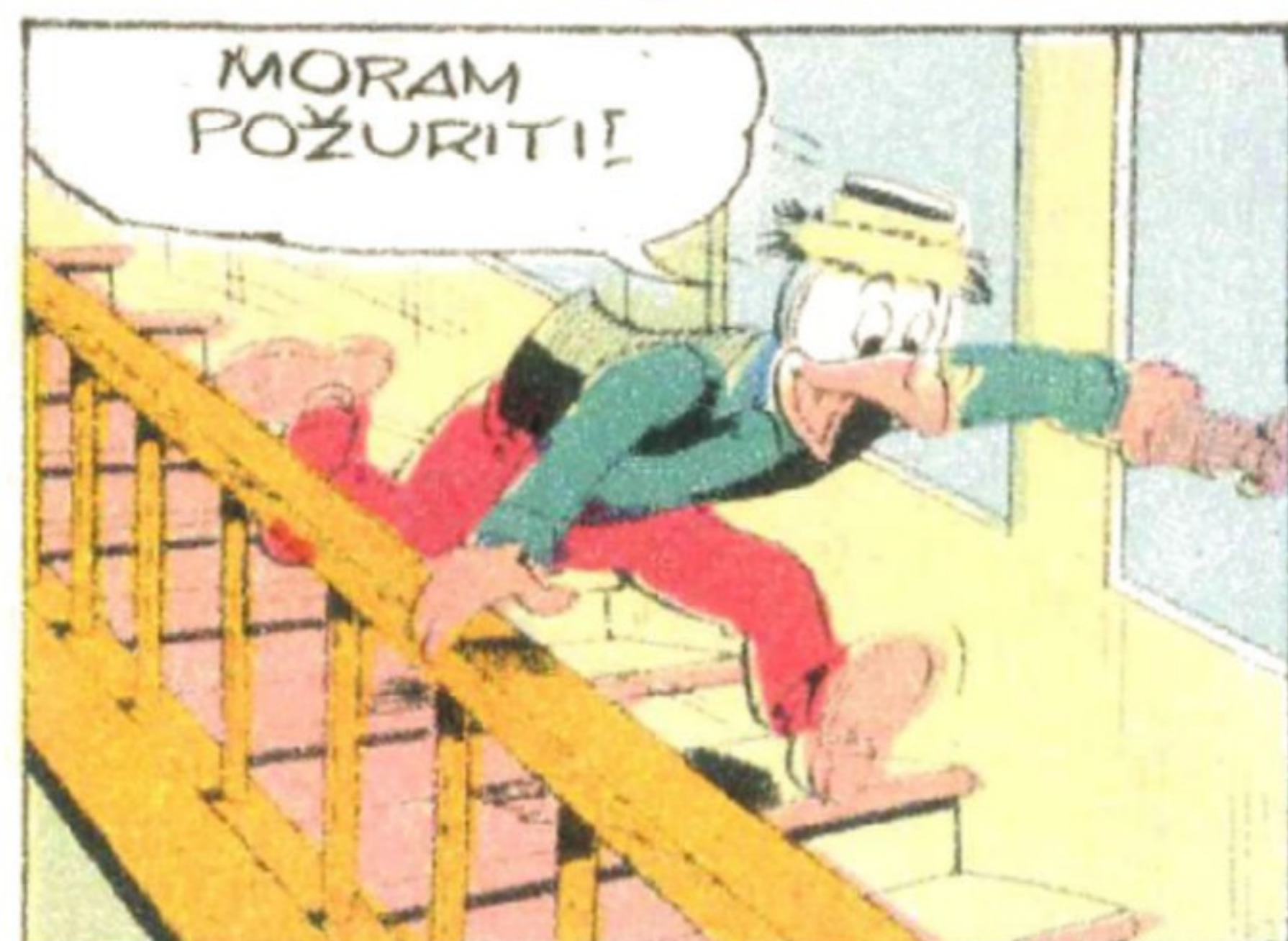

Mikijeva KRIZALJKA

AUTOR VE -BLAK	DIO RUKA (MN.)	SPRET- NOST, VJESTI- NA	IMANJE, FAR- MA	BESJE- DA, BI- JEĆ, SLOVO	"DINAR" POKAZNA ZAMJE- NICA	FALAČA MUŠKO IME	RAVNO- MJER- NO KRETA- NJE	ŽITELJI ATI- KE	4. I B. SLOVO LATI- NICE
OPUNO- MOĆE- NIK, IZASLA- NIK									
PREDVO- DITI KO- SA, UP- RAVLJA- TI									
ISKRCA- VATI RO- BU									NOĆNA PTICA
IME PJEVA- ČA RO- SSIJA					PRIVE- STI U STVAR- NOST	BLADUN- CE MAC- KE MATERIAL ZA GODENJE			
JEDNO- ROG						JEPAN MJESEĆ ČASOV- NIK			
PRONA- LAZAC, IZUMI- TELJ	DIO KONOSKE OP- REME			UMOKAC SKUPITI, PRIKUPI- TI			ZNAK ZA NATRIJ MUŠKO IME		
RIMSKI 1		ŽITELJI ISTRE ŽENSKO IME							NOVI OPLO- MAK (STR.)
IZVR- SITI NAJA- VU								"AMPER" STANOV- NIK AZIJE	
KODI JE KAO ONAJ						BLATO UREĐAJ NA BRODU ILI AVIO- NU			
"VREŠ- LAČ DUŠ- NOSTI"			SPECIJAL- LISTI U VEŠTOČENJU GRAD U RU- MUNSKE						
ARAB- LJA- NI						SKAN DI- NAVSKO BOŽAN- TVO			
OBLASTI, PODRUČ- JA									
"PIKO"									
						VRSTA MATRU- NA ZNAK ZA AR			
PJEVATI									
ZARA- DI					STRANO ŽENSKO IME				

VOPORAVNO: P, PREGOVAR, RUKOVODITI, STOVARATI, TINO, MARE, INOROG, MAF, AM, SOS, NA, I, ISTRANI, NÁVAVITI, A, ONAKAV, KAL, VP, UROLOZI, ARAPI, ODIN, TERITORIDE, POKATI, AČAJ, RADI, ANETA.

